

Plan realizacji materiału w klasie 3 liceum i technikum

Temat zajęć	Liczba godzin	Teksty kultury	Kluczowe pojęcia	Poziom podstawowy: Uczeń:	Poziom rozszerzony: Uczeń:
„Czym jest poezja, która nie ocala...”. Literatura współczesna. Poezja					
Sztuka XX w. wobec pytań o przyszłość i kondycję człowieka I.1.1)R II.2.1) 2)R 3)R II.3.2)R 4)R	2	M. Abakanowicz, <i>Thum, Klatka</i> W. Lutosławski, <i>Epitafium na obój i fortepian</i>	ponowoczesność, utopia, komunizm, totalitaryzm, demokracja, kultura masowa, pluralizm, wolność jednostki	– analizuje teksty kultury – formułuje własne opinie na temat prac Abakanowicz, konfrontuje dzieła – interpretuje symbolikę analizowanych prac – omawia funkcje instrumentów w budowaniu kompozycji miniatury Lutosławskiego	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat twórczości Abakanowicz i Lutosławskiego – wypowiada się na temat estetyki analizowanych tekstów kultury – porównuje estetykę dzieł Abakanowicz i Lutosławskiego
Polska poezja powojenna w latach 1945–1956 – rys ogólny I.1.5) I.2.1) 1)R I.3.8) 2)R 4)R II.1.2) 3) II.2.1) 2) 1)R 3)R 5)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R 4)R	2	prezentacja multimedialna przygotowana pod kierunkiem nauczyciela: L. Staff, <i>Martwa pogoda</i> (fragm.), T. Różewicz, <i>Niepokój</i> (fragm.), K.I. Gałczyński, <i>Zaczarowana dorożka</i> (fragm.), W. Broniewski, <i>Słowo o Stalinie</i> , W. Szymborska, <i>Dlaczego żyjemy</i> (fragm.), J. Iwaszkiewicz,	trzy pokolenia poetów, redebiuty, debiuty spóźnione, debiuty 1956, realizm socjalistyczny, „odwilż”, neoklasycyzm, poezja lingwistyczna, turpizm	– notuje ważne informacje zawarte w prezentacji multimedialnej przygotowanej pod kierunkiem nauczyciela – przypomina poznane wcześniej wiersze poetów debiutujących w latach 30. XX w. – analizuje podane wiersze poetów XX w., formułując własną tezę interpretacyjną i argumenty	– przedstawia informacje o ugrupowaniach poetyckich dwudziestolecia międzywojennego i specyficznych cechach poezji skamandrytów oraz twórców awangard poetyckich – dostrzega związki poezji polskiej z ówczesną sytuacją polityczną

		<i>Warkocz jesieni</i> (fragm.), M. Białoszewski, <i>Obroty rzeczy</i> (fragm.), Z. Herbert, <i>Struna światła</i> (fragm.), S. Grochowiak, <i>Ballada rycerska</i> (fragm.), J. Harasymowicz, <i>Cuda</i> (fragm.)			
Biografia twórcza Czesława Miłosza i życie literackie na emigracji po 1945 r. I.1.1) 4) I.2.1) 1)R 2) I.3.1) 8) II.2.1) 1) R 3)R 4)R 5) III.1.1) 1)R 4) III.2.1)	2	prezentacja multimedialna przygotowana pod kierunkiem nauczyciela: Cz. Miłosz, <i>Rodzina Europa</i> (fragm.), <i>Obłoki, Zniewolony umysł</i> (fragm.), zdjęcia: Cz. Miłosz, J. Giedroyc, J. Nowak-Jeziorański	katastrofizm, Żagary, azyl polityczny, emigracja, „Wiadomości”, „Kultura”, Radio Wolna Europa, Cz. Miłosz – poeta, powieściopisarz, tłumacz i eseista	– notuje ważne informacje zawarte w prezentacji multimedialnej – przypomina problematykę wierszy Miłosza poznanych wcześniej – analizuje fragmenty podanych przez nauczyciela utworów Miłosza – dostrzega różnorodność twórczości noblisty	– przygotowuje pod kierunkiem nauczyciela prezentację multimedialną o życiu i twórczości Miłosza oraz życiu literackim na emigracji – dostrzega związki faktów z biografii Miłosza z jego twórczością
O cnotach teologicznych w poetyckim tryptyku Czesława Miłosza II.1.2)3) II.2. 1) 1)R5)2)R3)R4)R5)R II.3. 1)2)3)1)R III. 1.1)1)R	2	Cz. Miłosz, <i>Wiara, Nadzieja, Miłość</i> , święty Paweł, <i>Hymn o miłości</i>	idee humanistów, romantyczne „czucie i wiara”, motywy biblijne, motyw ogrodu, racjonalizm, paradoks wiary	– przypomina treści katechizmowych zapisów cnót teologicznych – porównuje zapisy katechizmowe z tekstem Miłosza – dostrzega paradoks wiary, interpretując słowa: „wiara jest wtedy, kiedy ktoś zobaczy [...] jeżeli ktoś zrani nogę” – wyjaśnia znaczenie słów: „Co nie ma cienia, istnieć nie ma siły” oraz „Nie ten najlepiej służy, kto rozumie” – na podstawie wierszy określa perspektywę i sposób mówienia Miłosza o świecie i człowieku.	– przypomina treść <i>Hymnu o miłości</i> świętego Pawła – porównuje treść wierszy Miłosza z tekstem świętego Pawła – wypowiada się na temat wpływu kontekstu historycznego na odczytanie sensów tryptyku

„Czyż na to jestem stworzony / By zostać płaczką żałobną?” – poeta w obliczu doświadczeń wojennych. Analiza i interpretacja wiersza Czesława Miłosza <i>W Warszawie</i> II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 5) 2)R 3)R 4)R 5)R II.3.1) 2) 3) 1)R III.1.1) 1)R	1	Cz. Miłosz, <i>W Warszawie</i>, fotografia L. Sempolińskiego ukazująca ulicę Nowowiejską w Warszawie w 1945 r.	autotematyzm, tragedia grecka, dramaty Szekspira, romantyczne rozumienie roli poety i zadań poezji, ocalająca moc poezji	– przypomina fakty z biografii poety w czasie II wojny światowej – określa sytuację liryczną ukazaną w wierszu <i>W Warszawie</i>, – próbuje określić „ja” liryczne i „ty” liryczne – wypowiada się na temat znaczenia specyfiki dialogu między „ja” lirycznym i „ty” lirycznym – charakteryzuje postawę poety ukazaną w wierszu	– przedstawia idee znanych wierszy autotematycznych, np. <i>Exegi monumentum</i> Horacego – prezentuje konflikt między założeniami poety w przeszłości a obecną sytuacją, – omawia rolę przywołanych w wierszu kontekstów literackich (<i>Antygona</i>, twórczość Szekspira) – interpretuje puentę wiersza
„Czym jest poezja, która nie ocala / Narodów ani ludzi?” – refleksje autotematyczne w wierszu Czesława Miłosza <i>Przedmowa</i> II.2.1) 1)R 4) 5) II.3.1) 1)R 2) 2)R 3) 4)	1	Cz. Miłosz, <i>Przedmowa</i>	autotematyzm, romantyczne rozumienie roli poety i zadań poezji, ocalająca moc poezji, dyskurs	– prezentuje postawy „ja” lirycznego i „ty” lirycznego wpisane w wiersz – dostrzega istotę opozycji między „ja” lirycznym i „ty” lirycznym – odczytuje sensy wpisane w pytanie z wiersza zawarte w cytacie podanym w temacie lekcji.	– omawia konteksty interpretacyjne zawarte w puencie i dostrzega ich rolę – porównuje deklaracje o roli poezji w wierszach: <i>W Warszawie</i> i <i>Przedmowa</i>
Poeta-emigrant wobec doświadczeń współczesności. Analiza i interpretacja wiersza Czesława Miłosza <i>Moja wierna mowa</i> II.2.1) 1)R 4) 5) II.3.1) 1)R 2) 2)R 3) 4) 4)R	2	Cz. Miłosz, <i>Moja wierna mowa</i>	apostrofa, autotematyzm, emigracja, mowa=ojczyzna, antysemityzm 1968, ocalająca moc poezji		– prezentuje postawę poety wpisaną w tekst wiersza – dostrzega analogię między mową ojczystą emigranta a jego krajem ojczystym – omawia rolę kontekstu historycznego (rok 1968) dla odczytania sensów wiersza – interpretuje puentę wiersza – przygotowuje głos w dyskusji na temat: Czy w nieszczęściu potrzebny jest jakiś ład czy piękno? – omawia istotę poetyckiego

					dialogu wierszy: <i>W Warszawie, Przedmowa, Moja wierna mowa</i>
Poetycka sytuacja i przestrzeń powrotu. Interpretacja wiersza Czesława Miłosza <i>Dwór</i> II.2.1) 1)R 4) 5) II.3. 1) 1)R 2) 2)R 3) 4) 4)R	1	Cz. Miłosz, <i>Dwór</i> , fotos z filmu <i>Dolina Issy</i>	dwie perspektywy czasowe, pamięć, rzeczywistość zapamiętana, wykreowana i autentyczna, relacje między człowiekiem a przestrzenią, radość życia		– przypomina fakty z biografii Miłosza będące kontekstem do odczytania znaczeń tekstu, – rekonstruuje dwie przestrzenie wpisane w tekst: teraźniejszą i dawną, istniejącą w pamięci, porównuje je ze sobą – dostrzega funkcje opisów natury – dostrzega ważne środki poetyckie zastosowane w opisie obu przestrzeni – omawia widoczne w tekście relacje między człowiekiem i przestrzenią – interpretuje puentę wiersza
„ <i>Dolina Issy</i> nie jest autobiografią, wspomnieniami z dzieciństwa, ale czy jest powieścią? [...] Jak ktoś powiedział, zamaskowanym traktatem teologicznym” (Cz..Miłosz) – spotkanie z utworem Czesława Miłosza <i>Dolina Issy</i> II.1.1) 2) 3) II.2.1) 1) 4) 5)R 3)R 4) II.3.1) 1)R 2) 4) 4)R II.4.1) 2) 3) 1)R	2	Cz. Miłosz, <i>Dolina Issy</i> , <i>Dolina Issy</i> w reż. T. Konwickiego (fragm.)	powieść autobiograficzna, powieść symboliczna, traktat teologiczny, narrator trzecioosobowy, personalny, świat przedstawiony, dziecięcy bohater		– przedstawia własne wrażenia po lekturze utworu Miłosza – interpretuje zawartą w temacie wypowiedź Miłosza o swojej powieści w kontekście własnych refleksji – określa narratora powieści – charakteryzuje dziecięcego bohatera utworu i prezentuje jego losy – interpretuje zakończenie powieści
<i>Sacrum i profanum</i> w świecie wtajemniczeń małego Tomasza	2	Cz. Miłosz, <i>Dolina Issy</i> , <i>Dolina Issy</i> w reż.	<i>sacrum, profanum</i> , realia, przestrzeń symboliczno-		– prezentuje postawę małego Tomasza wobec sił dobra i zła, np. <i>sacrum</i> : kościół, lektury,

II.1.1) 2) 3) II.2.1) 1) 4) 5)R 3)R 4) II.3.1) 1)R 2) 4) 4)R II.4.1) 2) 3) 1)R		T. Konwickiego (fragm.)	-metafizyczna, manicheizm		obcowanie z naturą, szczególnie światem roślin, opowieści babki Dilbinowej; <i>profanum</i> : przyjaźń z Domciem, polowania, śmierć wiewiórki... – dostrzega symbolikę i metafizykę wykreowanej przestrzeni (demony znad Issy, tajemne siły życia i śmierci...)
Niezwykłość i symbolika natury w <i>Dolinie Issy</i> Czesława Miłosza II.2.1) 4) 5) 1)R 3)R 5)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R	2	Cz. Miłosz, <i>Dolina Issy</i> , A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (fragm.), <i>Dolina Issy</i> w reż. T. Konwickiego (fragm.)	język poetycki, środki stylistyczne, symbolika, sensualizm		– analizuje zawarte w powieści opisy roślin – przedstawia funkcję środków stylistycznych w budowaniu obrazu natury – odkrywa znaczenia symboliczne w opisach, np. puchacza, wiewiórki, lasu za Borkunami – porównuje opisy litewskiej natury w <i>Dolinie Issy</i> i <i>Panu Tadeuszu</i>
Realizm i fantastyka w kreowaniu postaci w <i>Dolinie Issy</i> Czesława Miłosza II.2.1) 4) 5) 1)R 3)R 5)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R	2	Cz. Miłosz, <i>Dolina Issy</i> , <i>Dolina Issy</i> w reż. T. Konwickiego (fragm.), A. Fiut, <i>Czesława Miłosza autoportret przekorny</i> (fragm.)	realizm, autentyzm, fikcja literacka, wypowiedź pisarza jako kontekst interpretacyjny		– prezentuje wybrane przez siebie najciekawsze postaci bohaterów powieści, np. Magdalena, Baltazar, Józef Czarny, Romuald Bukowski, Domcio Malinowski – wypowiada się na temat sposobu kreacji bohaterów – wykorzystuje wypowiedzi Miłosza zamieszczone w książce Fiuta do obserwacji realizmu i fikcji w kreowaniu wizerunków bohaterów utworu
Metafizyczne doświadczenie „drugiej przestrzeni”: <i>Późna dojrzałość</i> Czesława Miłosza	1	Cz. Miłosz, <i>Późna dojrzałość</i> , dodatkowo: <i>Druga przestrzeń</i>	stylizacja biblijna, szyk przestawny, przypowieści biblijne, paraboliczność	– przedstawia postawę podmiotu lirycznego – analizuje język poetycki wiersza – przedstawia funkcję środków stylistycznych w budowaniu sensów wiersza	– przedstawia wyznaczniki stylizacji biblijnej widoczne w wierszu – omawia funkcję zabiegów stylizacyjnych w budowaniu

II.2.1) 1)R 2)R 3)R 4)R 5)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.1) 2)				– omawia funkcję zmiany w wypowiedzi podmiotu lirycznego: liczba pojedyncza a liczba mnoga – prezentuje własną interpretację słów mówiących o darze otrzymanym przez człowieka – wypowiada się na temat zawartych w wierszu refleksji o ludzkim życiu	sensów wiersza – przypomina treść przypowieści o robotnikach w winnicy i przypowieści o talentach – wykorzystuje biblijne przypowieści jako konteksty interpretacyjne – porównuje wiersze <i>Późna dojrzałość</i> i <i>Druga przestrzeń</i>
„Słowne bycie w istnieniu”, czyli Jan Błoński o istocie poezji Miłosza I.1.1) 1)R 2)R 4) 5) 4)R I.3.8) II.2.5) II.3.1) 2) 4) 1)R 2)R III.1.1) 1)R 2) 3) 4) 5)	1	J. Błoński, <i>Miłosz jak świat</i> (fragm.)	decorum, mimesis, stosowność, mowa metryczna i niemetryczna	– formułuje problemy zawarte w tekście Błońskiego – wyjaśnia na podstawie tekstu Błońskiego, czym jest w twórczości Miłosza „praca motywu” – cytuje z tekstu Błońskiego i komentuje tezę wyjaśniającą, jak Miłosz rozumie rolę poety – uzasadnia, dlaczego Błoński twierdzi, że Miłosz mówi światu „tak.”	– omawia związki poezji Miłosza z twórczością Mickiewicza – wskazuje na funkcje innych inspiracji widocznych w poezji Miłosza – odwołując się do tekstu Błońskiego i twórczości Miłosza, przygotowuje wypowiedź będącą uzasadnieniem tezy z tekstu Błońskiego: „Świat jest wart opisanie – zdaje się mówić Miłosz”
Czy poezja Czesława Miłosza inspiruje młodego czytelnika do refleksji egzystencjalnych? – ćwiczenia kompozycyjno-redakcyjne: rozprawka III.1.1) 2) 3) 1)R III.2.1)	1	Cz. Miłosz, wybrane wiersze	teza, tok argumentacyjny, uogólnienie kończące	– formułuje tezę rozprawki – wybiera do swojej pracy odpowiednie wiersze poety – formułuje argumenty i rozwija je, wykorzystując treści wybranych wierszy – przedstawia innym efekty swojej pracy – prezentuje pomysły zakończenia rozprawki	– prezentuje pomysły na wstęp do rozprawki – wypowiada swoje opinie o sformułowanych przez innych tezach rozprawki – w formułowanych argumentach uwzględnia różnorodne inspiracje widoczne w wierszach poety – redaguje zakończenie rozprawki
Zbigniew Herbert – poeta śródziemnomorski I.1.1) 2) 1)R 2)R	1	Z. Herbert, wiersze poznane w gimnazjum, dodatkowo: Z. Kubiak, <i>Polska</i>	klasyczna tradycja intelektualna, mitologia, symbolika judeochrześcijańska,	– formułuje problemy zawarte w eseju Kubiaka, – wyjaśnia słowa Kubiaka: „moją Polską jest Polska śródziemnomorska, która pod	– przedstawia prezentację multimedialną na temat twórczości Z. Herberta – omawia inspiracje antyczne

I.2.1) 2) 3) 1)R II.2.1) 2) 2)R 3)R III.1.1) 1)R 4)		<i>śródziemnomorska</i> (fragm.)	klasycyzm	względem duchowym leży nad Morzem Śródziemnym” – przypomina problematykę wierszy Herberta poznanych w gimnazjum	w twórczości poety, – prezentuje własną interpretację wybranego wiersza Herberta
Herbertowska ironia i jej funkcje. Interpretacja wiersza <i>Apollo i Marsjasz</i> I.1.1)2)1)R2)R7) I.2.1)2)3)1)R II.2.1)2)R4)R II.3.1)1)R2)4)R	2	S. Barańczak, <i>Uciekinier z Utopii</i> (fragm.), Z. Herbert, <i>Apollo i Marsjasz</i> , Tycjan, <i>Apollo i Marsjasz</i> , P. Perugino, <i>Apollo i Marsjasz</i>	ironia, ironiczny moralizm, ironiczne demaskacje, język na usługach ironii, sarkazm, funkcje ironii	– prezentuje mitologiczną opowieść o pojedynku Apolla z Marsjaszem – opisuje Apolla przedstawionego w wierszu oraz wskazuje środki stylistyczne zastosowane w jego prezentacji – opisuje Marsjasza i wskazuje środki poetyckie zastosowane w jego prezentacji, zwraca uwagę na funkcje fonetycznych środków językowych – porównuje bohaterów wiersza – przedstawia własne rozumienie puenty wiersza.	– omawia różne funkcje ironii przedstawione w tekście Barańczaka – w analizowanym wierszu wskazuje fragmenty o wymowie ironicznej i przedstawia ich funkcje – omawia funkcje motywu mitologicznego w wierszu Herberta – wykorzystuje analizę dzieła Tycjana jako kontekst interpretacyjny
O tym, co „Naprawdę Wielkie” i o tym, co małe, czyli Herbertowskie refleksje nie tylko o Spinozie. I.1.1) 1)R 2)R 5) II.2.1) 1)R 2) II.2.1) 1)R II.3.1) 2) 1)R 4)R II.4.1) 2)R III.1.1) 1)R 2) 3) 6) III.2.1)	2	Z. Herbert, <i>Pan Cogito opowiada o kuszeniu Spinozy</i> , <i>Łóżko Spinozy</i>	panteizm, aluzje biograficzne, pytania egzystencjalne, wzniosłość, małość, świat wartości, paradoks	– formułuje problemy zawarte w eseju Herberta <i>Łóżko Spinozy</i> – przedstawia tezę, jaką udowodnił swoim zachowaniem opisywany przez Herberta Spinoza – formułuje własną opinię na temat słuszności bądź niesłuszności prezentowanej tezy – uzasadnia swoje stanowisko, podając odpowiednie argumenty – przedstawia swoją interpretację wiersza Herberta – pisze rozprawkę na temat: Czy zgadzasz się z twierdzeniem, że wyrzeczenie bywa aktem odwagi? Uzasadniając swoje stanowisko, sięgnij do eseju Herberta i dwóch innych tekstów kultury	– przedstawia prezentację multimedialną na temat życia i poglądów filozoficznych Barucha Spinozy – prezentuje Spinozę ukazanego w wierszu Herberta – określa postawę Boga ukazanego w utworze – porównuje obie postaci ze sobą – interpretuje puentę wiersza, pisze rozprawkę na temat: Czy zgadzasz się z twierdzeniem, że wyrzeczenie bywa aktem odwagi? Uzasadniając swoje stanowisko, sięgnij do eseju Herberta i dwóch innych tekstów kultury
Wierność jako podstawowa kategoria etyczna. Interpretacja wiersza Zbigniewa Herberta	2	Z. Herbert, <i>Przesłanie Pana Cogito</i>	liryka zwrotu do adresata, archetypy ludzkich postaw, wartości uniwersalne,	– określa typ liryki – omawia funkcje czasowników w trybie rozkazującym – kreśli wizerunek adresata wiersza	– prezentuje pojawiające się w wierszu postaci Gilgamesza, Hektora i Rolanda, omawiając znaczenie ich postaw w świecie

<i>Przesłanie Pana Cogito</i> II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 4) 2)R 3)R 4)R II.3.1) 1)R 2) 3) II.4.1) 1)R 2) 3) III.1.1) 2) 3) 1)R III.2.1)			zasady etyczne, rzeczywistość PRL-u	– omawia funkcję zastosowanych w wierszu środków stylistycznych, – określa postawę Pana Cogito – prezentuje widoczny w wierszu obraz czasów PRL-u, – wyjaśnia tragiczną stronę etyki	PRL-u – przedstawia argumenty Pana Cogito przekonującego do wierności – buduje ustną wypowiedź na temat: Czy wierność podstawowym zasadom etycznym jest w dzisiejszym świecie uznawana za wartość?
Motywy autotematyczne i ich funkcje w wybranych wierszach Z. Herberta – ćwiczenia w mówieniu III.1.1) 1)R 2) 3) 4) 5) 6) 2)R	2	Z. Herbert, wiersze autotematyczne wybrane przez uczniów, np. <i>Przypowieść, Kołatka, Chciałbym opisać, Wybrańcy gwiazd</i>	poeta-moralista, rzemieślnik słowa, anioł kaleki..., autotematyzm, aluzje biblijne		– prezentuje przygotowaną wcześniej 10-minutową wypowiedź na temat funkcji motywów autotematycznych w wierszach Herberta, – ocenia wartość swojej wypowiedzi w kontekście ocen koleżanek i kolegów z klasy
<i>Język snu</i> Zbigniewa Herberta – ćwiczenia interpretacyjno-redakcyjne. II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3) III.2.1)	2	Z. Herbert, <i>Język snu</i>	liryka bezpośrednia, oniryzm, metaforyka, powtórzenia, epitety, oksymoron	– przedstawia własne wrażenia po lekturze utworu Herberta – dokonuje samodzielnej analizy wiersza – analizuje język utworu, dostrzegając funkcję ważnych środków stylistycznych – formułuje hipotezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które ją weryfikują –formułuje wnioski interpretacyjne – pisze pracę na temat: Dokonaj interpretacji wiersza Herberta. Postaw tezę interpretacyjną i ją udokumentuj	– przedstawia motywy oniryczne w innych znanych tekstach literackich – interpretuje tytuł wiersza – dokonuje samodzielnej analizy wiersza – analizuje język utworu, dostrzegając funkcję ważnych środków stylistycznych – formułuje hipotezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które ją weryfikują – formułuje wnioski interpretacyjne – podaje konteksty interpretacyjne – pisze pracę na temat: Dokonaj interpretacji wiersza Herberta. Postaw tezę interpretacyjną i ją

					udokumentuj
O innym spojrzeniu na świat. Interpretacja wiersza Mirona Białoszewskiego <i>Podłogo błogosław</i> II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 1)R	2	M. Białoszewski, <i>Podłogo błogosław</i>, A. Sobolewska, „<i>Lepienie widoku z domysłu</i>”. <i>Percepcja świata</i> (fragm.), J. Nowosielski, <i>Martwa natura</i>, H. Stażewski, <i>Kompozycja</i>	lingwizm, obiektywne postrzeganie rzeczywistości, kontrast, schematy widzenia, pierwotna istota rzeczy	– wyraża własne refleksje po lekturze utworu – analizuje warstwę brzmieniową wiersza – wskazuje w wierszu neologizmy i próbuje określić ich funkcje – dostrzega sensy zabawy językowej w wierszu, – interpretuje sensy zderzenia wyrażeń ze sfery <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> – przywołuje konteksty interpretacyjne, np.: <i>Rota</i> Konopnickiej, <i>Zaczarowany flet</i> Mozarta	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości M. Białoszewskiego – formułuje problemy zawarte w tekście A. Sobolewskiej – omawia model widzenia świata wyłaniający się z wierszy Białoszewskiego – na podstawie tekstu Sobolewskiej omawia rolę słowa w ludzkiej percepcji rzeczywistości – formułuje hipotezę interpretacyjną wiersza Białoszewskiego – przedstawia argumenty, które ją weryfikują – przedstawia pomysł na uogólnienie interpretacyjne
„O słowa! Wam przybywa rzecz” – poeta o języku w wierszu <i>Obierzyny (1)</i> II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	1	M. Białoszewski, <i>Obierzyny (1)</i>	słowo-rzecz, poszukiwania lingwistyczne, odnawianie znaczeń	– wyraża własne refleksje po lekturze wiersza – omawia znaczenia dosłowne i metaforyczne związków frazeologicznych zawartych w wierszu – interpretuje funkcje klamry kompozycyjnej wiersza – interpretuje puentę wiersza	– przypomina refleksje innych poetów o języku i roli słów – omawia funkcje poszukiwań lingwistycznych widocznych w wierszach Białoszewskiego – formułuje hipotezę interpretacyjną wiersza – przedstawia argumenty, które ją weryfikują
Zabawa poetycka i humor w wierszu Mirona Białoszewskiego <i>Kwadrat mowy o sobie</i> II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	1	M. Białoszewski, <i>Kwadrat mowy o sobie</i>	gra językowa, humor, ironia	– wyraża własne refleksje inspirowane lekturą wiersza – omawia funkcję słów: „włos” i „piękno” w wierszu – dostrzega funkcje gry językowej w utworze Białoszewskiego	– przygotowuje głos w dyskusji na temat: Sens czy bezsens w twórczości Białoszewskiego – omawia relacje między językiem a światem wartości w wybranych wierszach Białoszewskiego.
„Nie ma pytań pilniej-	1	W. Szymborska,	doświadczenie dziejów,	– przedstawia swoje refleksje po lekturze	– przygotowuje prezentację mul-

szych / od pytań naiwnych” – poetyckie refleksje o człowieku i historii w wierszu Wisławy Szymborskiej <i>Schylek wieku</i> I.2.1) 2) 1)R II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)		<i>Schylek wieku</i>	pesymizm, ironia, personifikacja, demagogia, manipulacja, sceptycyzm	wiersza – dokonuje samodzielnej analizy utworu – dostrzega funkcje ważnych środków językowych – formułuje hipotezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które ją weryfikują – podaje konteksty interpretacyjne	timedialną o życiu i twórczości Szymborskiej – łączy metaforyczne opinie poetki o XX wieku z autentycznymi wydarzeniami tamtych czasów – dostrzega funkcje ironii – interpretuje puentę utworu
Poeci o kończących się stuleciach: interpretacja porównawcza wierszy <i>Koniec wieku XIX</i> Kazimierza Przerwy-Tetmajera i <i>Schylek wieku</i> Wisławy Szymborskiej. II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 2) 4) 3)R 5)R5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.2) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3)	2	K. Przerwa-Tetmajer, <i>Koniec wieku XIX</i> , W. Szymborska, <i>Schylek wieku</i>	dekadentyzm, paralelizm składniowy, patos, ironia, pesymizm, poczucie bezsensu istnienia, samotność człowieka		– samodzielnie analizuje oba wiersze – zwraca uwagę na ważne środki stylistyczne i ich funkcje – formułuje zasadę zestawienia tekstów – dostrzega podobieństwa w formułowanych sądach – wypowiada się na temat różnic konwencji poetyckich – pisze rozprawkę interpretacyjną: Dokonaj analizy porównawczej wiersza Tetmajera <i>Koniec wieku XIX</i> i Szymborskiej <i>Schylek wieku</i>
O prawdzie jako wartości. Interpretacja wiersza <i>Żona Lota</i> Wisławy Szymborskiej II.1.1) II.2.1) 1)R 3)R 5) II.3.1) 1)R 2) 3) 4) 4)R II.4.1) 1)R	1	W. Szymborska, <i>Żona Lota</i> , dodatkowo: J. Łobodowski, <i>Żona Lota</i> , Rembrandt, <i>Żona Lota i zniszczenie Sodomy i Gomory</i>	kontekst biblijny, liryka bezpośrednia, subiektywizm, uniwersalne dylematy, względność ludzkich sądów i opinii	– prezentuje biblijną historię o Sodomie i Gomorze – określa typ liryki w wierszu Szymborskiej i funkcję tak ukształtowanej wypowiedzi lirycznej – charakteryzuje tytułową postać wiersza – omawia funkcję zastosowanych środków poetyckiego obrazowania – formułuje własną hipotezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które ją	– wykorzystuje do interpretacji wiersza kontekst kulturowy: obraz Rembrandta – określa postawę żony Lota ukazaną w wierszu Szymborskiej i w samodzielnie zinterpretowanym wierszu Łobodowskiego – porównuje stanowisko interpretatorów historii biblijnej z wypowiedziami poetyckimi

				weryfikują	w wierszach Szymborskiej i Łobodowskiego – formułuje wnioski interpretacyjne
Poetyckie refleksje o sytuacji egzystencjalnej człowieka: <i>Nic darowane</i> Wisławy Szymborskiej II.1.1) II.2.1) 1)R 3)R 5) II.3.1) 1)R 2) 3) 4) 4)R II.4.1) 1)R	2	W. Szymborska, <i>Nic darowane</i> , W. Ligęza, <i>O poezji Wisławy Szymborskiej. Świat w stanie korekty</i> (fragm.)	sytuacja egzystencjalna, kosmiczne osamotnienie, metaforyka, ironia, paradoks	– samodzielnie analizuje wiersz – omawia funkcje ważnych środków językowych w budowaniu sensów wiersza – charakteryzuje sytuację egzystencjalną człowieka przedstawioną w utworze – dostrzega funkcje ironii – formułuje własną hipotezę interpretacyjną.	– formułuje problemy zawarte w tekście Ligęzy – porównuje słowa Ligęzy z własnymi refleksjami na temat wiersza <i>Nic darowane</i> – potwierdza spostrzeżenia Ligęzy na temat języka poetyckiego Szymborskiej, przywołując omawiane wiersze – podaje własną interpretację ostatniej strofy wiersza Szymborskiej
„Wolę brzydotę / Jest bliżej krwiobiegu / słów...” – spotkanie z poezją Stanisława Grochowiaka I.2.1) 1)R2) II.1.2) II.2.1) 1)R 3) 4) 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R III.1.1) 2) 1)R III.2.1)	3	S. Grochowiak, <i>Introdukcja, Czyści, Rozmowa o poezji, Święty Szymon Słupnik</i>	turpizm, antyestetyzm, kolokwializmy		– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Grochowiaka – analizuje wiersze poety, zwracając uwagę na funkcje zastosowanych środków poetyckiego obrazowania – formułuje samodzielnie hipotezy interpretacyjne – przedstawia argumenty, które uzasadniają te hipotezy – precyzuje sady uogólniające – pisze rozprawkę interpretacyjną na temat wybranego przez siebie wiersza
„Zdumiewa się człowiek” – poetyckie refleksje o Bogu, naturze i człowieku we fragmentach <i>Tryptyku rzymskiego</i> Jana Pawła II	1	Jan Paweł II., <i>Tryptyk rzymski</i> (fragm.), J. Kochanowski, <i>Czego chcesz od nas, Panie...</i> ,	kosmogonia biblijna, akt teologiczny, akt egzystencjalny, tajemnica wyjątkowości człowieka	– przedstawia wizję Boga zawartą we fragmentach <i>Tryptyku rzymskiego</i> – charakteryzuje obrazy natury, dostrzegając funkcje zastosowanych środków poetyckich – prezentuje ukazanego w utworze	– formułuje problemy zawarte w tekście Szymika – wykorzystuje konkluzje Szymika do interpretacji fragmentu <i>Tryptyku rzymskiego</i> – przypomina wizję świata

I.1.1) 1)R 2)R 4) 5) I.2.1) 2) 1)R II.2.1) 1)R 4) 3)R 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.1) 1)R		J. Szymik, <i>Przekroczyć próg zadumania</i> (fragm.)		człowieka – omawia relacje między Bogiem, człowiekiem i naturą.	zawartą w <i>Pieśni XXV</i> Kochanowskiego – porównuje sposób mówienia o Bogu, naturze i człowieku w utworach Kochanowskiego i Jana Pawła II. – interpretuje puentę fragmentu <i>Tryptyku</i> : „to przemijanie ma sens... ma sens... ma sens!”
Różne sposoby mówienia o Bogu, człowieku i świecie – interpretacja porównawcza hymnu Jana Kochanowskiego <i>Czego chcesz od nas Panie...</i> i fragmentu <i>Tryptyku rzymskiego</i> – <i>Zdumienie</i> II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 2) 4) 3)R 5)R 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.2) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3)	2	J. Kochanowski, <i>Czego chcesz od nas Panie...</i> , Jan Paweł II., <i>Tryptyk rzymski</i> (fragm.)	Księga Rodzaju, konwencja artystyczna, patos, paralelizm składniowy, emocjonalność wypowiedzi poetyckiej, metaforyka, powtórzenia, pytania retoryczne		– samodzielnie analizuje oba wiersze – zwraca uwagę na ważne środki stylistyczne i ich funkcje – formułuje zasadę zestawienia tekstów – wypowiada się na temat różnic konwencji poetyckich – pisze rozprawkę interpretacyjną: Dokonaj interpretacji porównawczej hymnu Kochanowskiego <i>Czego chcesz od nas Panie...</i> i fragmentu <i>Tryptyku rzymskiego</i> Jana Pawła II.
Tajemnice Kaplicy Sykstyńskiej we fragmentach <i>Tryptyku rzymskiego</i> Jana Pawła II. I.1.1) 1)R 2)R 4) 5) I.2.1) 2) 1)R II.2.1) 1)R 4) 3)R 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.1) 1)R	1	Jan Paweł II, <i>Tryptyk rzymski</i> (fragm.), S. Sawicki, <i>Progi</i> , freski z Kaplicy Sykstyńskiej	Michał Anioł, Księga Rodzaju, medytacje, Sąd Ostateczny	– prezentuje fotografie Kaplicy Sykstyńskiej z dostępnych albumów – przedstawia informacje o funkcji tej budowli – omawia związki między freskami w Kaplicy Sykstyńskiej a Księgą Rodzaju – przedstawia znaczenie postaci Michała Anioła w analizowanym fragmencie <i>Tryptyku rzymskiego</i> – prezentuje refleksje medytującego	– formułuje problemy zawarte w tekście Sawickiego – wykorzystuje myśli Sawickiego do interpretacji fragmentu <i>Tryptyku rzymskiego</i> – omawia rolę artysty w wypowiedzi Sawickiego – uzasadnia twierdzenie Sawickiego: „[...] Kaplica Sykstyńska – to model stworzonego świata i dziejów człowieka”

<i>Tryptyk rzymski</i> Jana Pawła II – dzieło polifoniczne II.1.2) II.2.1) 2) 1)R 4) 5) II.3.1) 1)R 2) 3) 4) 2)R 4)R III.1.3) 1)R	2	Jan Paweł II, <i>Tryptyk rzymski</i> (fragm.), S. Sawicki, <i>Progi</i>, freski z Kaplicy Sykstyńskiej, Ewangelia według św. Mateusza (fragm.), Apokalipsa św. Jana (fragm.), Horacy, <i>Exegi monumentum</i>	Księga Rodzaju, topos wędrowca, granice dobra i zła, wolność i godność człowieka, symbolika nagości,		– omawia związki między treścią Księgi Rodzaju a fragmentami <i>Tryptyku rzymskiego</i> – przedstawia znaczenie postaci Michała Anioła w analizowanym fragmencie poematu – omawia funkcje odwołań do Ewangelii według św. Mateusza i Apokalipsy św. Jana – przedstawia funkcje wykorzystania motywu: <i>non omnis moriar</i> – formułuje zaprezentowane w <i>Tryptyku rzymskim</i> refleksje o człowieku i jego egzystencji – formułuje argumenty potwierdzające polifoniczność <i>Tryptyku rzymskiego</i>
Wołanie o zmianę polityczną czy eschatologiczną? – analiza fragmentu homilii Jana Pawła II z 2 czerwca 1979 r. II.1.1) 2) II.2.1)R II.3.1) 2) 4) 4)R II.4.1) 1)R	1	Homilia Jana Pawła II z 2 czerwca 1979 r. (fragm.), telewizyjna transmisja homilii Jana Pawła II (fragm.)	homilia, poetyka, retoryka, dyskurs, elektroniczne medium, deformacja przekazu, performance	– przedstawia swoje wrażenia po obejrzeniu fragmentu telewizyjnej transmisji homilii papieża z 1979 r. – przedstawia treść papieskiej homilii – omawia relacje między tekstem homilii a jego telewizyjną wersją – wymienia wydarzenia historyczne, do których nawiązuje papież w homilii – formułuje autocharakterystykę papieża zawartą w homilii.	– dokonuje analizy językowej tekstu homilii – omawia funkcje zastosowanych środków stylistycznych i chwytów retorycznych – przygotowuje własną interpretację puenty homilii
Rzeczywistość PRL-u w wierszach Ewy Lipskiej I.1.1) 1)R 2)R I.2.1) 2) 1)R II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	2	E. Lipska, <i>Egzamin</i>, <i>Kraj podobny do innych</i>, J. Kwiatkowski, „<i>Lękać się należy odważnie</i>” (fragm.)	absurd, paradoksalność świata, ironia, demaskowanie fałszu, stereotypy narodowe	– przedstawia swoje uwagi po lekturze wierszy – ocenia sytuację opisaną w wierszu <i>Egzamin</i>, odnosząc ją do rzeczywistości – omawia relację między królem a narodem i jej symboliczne sensy – analizując wiersz <i>Kraj podobny do innych</i>, omawia polskie stereotypy narodowe	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Lipskiej – formułuje problemy zawarte w tekście Kwiatkowskiego – wykorzystuje uwagi Kwiatkowskiego do interpretacji wierszy Lipskiej – przedstawia inne utwory pre-

					zentujące polskie stereotypy narodowe, porównując te utwory z wierszem Lipskiej.
Poeci Nowej Fali o czasach sobie współczesnych. Interpretacja wiersza Stanisława Barańczaka <i>Spójrzmy prawdzie w oczy</i> I.1.1) 1)R 2)R I.2.1) 2) 1)R II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 1)R	2	prezentacja multimedialna przygotowana pod kierunkiem nauczyciela: PRL w 1968 i 1970 r., poeci Nowej Fali, S. Barańczak, <i>Spójrzmy prawdzie w oczy</i>, W. Bolecki, <i>Język jako świat przedstawiony</i>. O wierszach Stanisława Barańczaka (fragm.), A. Wróblewski, <i>Kolejka trwa</i>, Z. Grzywacz, <i>Kolejka jeszcze trwa</i>	Nowa Fala, marzec 1968, antysemityzm, emigracja, aresztowania, cenzura, idiomy, mowa standardowa i niestandardowa, oś konstrukcji składniowo-semantycznej, stereotypy językowe	– notuje ważne informacje z prezentacji multimedialnej nauczyciela o czasach PRL-u, szczególnie o latach 1968 i 1970, oraz o poetach Nowej Fali – przedstawia swoje refleksje po lekturze wiersza Barańczaka – omawia wizję świata wylaniającą się z wiersza poety – zwraca uwagę na funkcję środków stylistycznych i frazeologizmów w budowaniu wizji świata PRL-u – przedstawia wizerunek człowieka opisanego w wierszu	– formułuje problemy zawarte w tekście Boleckiego, przedstawiając wyrażenia wierszotwórcze, będące osią konstrukcji składniowo-semantycznej w wierszach Barańczaka – dostrzega zabiegi językowe i kompozycyjne w analizowanym wierszu – omawia sytuację egzystencjalną człowieka przedstawioną w wierszu, – interpretuje słowa: „dajmy z siebie wszystko / na własność tym spojrzeniom” – formułuje uogólnienie interpretacyjne
O języku peerelowskich dygnitarzy. Interpretacja wiersza Stanisława Barańczaka <i>Określona epoka</i> I.1.5)R 9) I.2.1) 1)R 2) I.3.1) 4) 6) 8) 2)R II.2.1) 1)R II.3.1) 2) 1)R 4) II.4.1) 1)R 2) 3)	1	S. Barańczak, <i>Określona epoka</i>, W. Bolecki, <i>Język jako świat przedstawiony</i>. O wierszach Stanisława Barańczaka (fragm.)	nowomowa, stylizacja środowiskowa, lingwizm, gra słów	– wypowiada swoje uwagi i refleksje po lekturze wiersza – określa sytuację liryczną, dostrzegając zabiegi językowe służące jej budowaniu – charakteryzuje podmiot liryczny wiersza – określa funkcje słów: „prawda” i „nieprawda” w budowaniu sensu wypowiedzi – zastępuje słowa w nawiasach wyrażeniami onomatopeicznymi – interpretuje tytuł wiersza	– przedstawia przygotowaną pod kierunkiem nauczyciela prezentację multimedialną na temat nowomowy – określa rodzaj i funkcje zastosowanej stylizacji językowej – omawia sposób myślenia wypowiadającego się człowieka – omawia rolę nowomowy w rzeczywistości PRL-u
Dialogi tekstów poetycznych: interpretacja porównawcza wierszy:	2	C. Norwid, <i>Ostatni despotyzm</i>, S. Barańczak,	sytuacja liryczna, u drammatyzowanie monologu lirycznego,		– przedstawia genezę wierszy Norwida i Barańczaka – samodzielnie analizuje oba

<i>Ostatni despotyzm</i> Cyprian Norwida i <i>Garden party</i> Stanisława Barańczaka II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 2) 4) 3)R 5)R 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.2) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3)		<i>Garden party</i>	funkcje motta, społeczne konwenanse, bariery komunikacyjne, ironia, humor		wiersze, określając sytuację liryczną i kompozycję – omawia funkcje udramatyzowania obu monologów lirycznych – prezentuje bohaterów lirycznych wierszy – ustala zasadę zestawienia tekstów – precyzuje argumenty potwierdzające tezę interpretacyjną – formułuje sądy uogólniające – pisze rozprawkę interpretacyjną: Dokonaj interpretacji porównawczej wierszy: <i>Ostatni despotyzm</i> Norwida i <i>Garden party</i> Barańczaka
„Język, to obnażone serce, nagie ostrze / [...] knebel, który dławi” – interpretacja wiersza Ryszarda Krynickiego <i>Język, to dzikie mięso</i> I.1.1) 1)R 2)R 4)R I.2.1) 1)R 2) II.1.2) 3) II.2.1) 1)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R II.4.1) III.1.3)	1	R. Krynicki, <i>Język, to dzikie mięso</i>, D. Pawelec, „<i>Język, to dzikie mięso</i>” (fragm.)	gra językowa, metafora, homonimika, lingwizm, realne i etymologiczne znaczenie wyrazu		– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Krynickiego – formułuje problemy zawarte w tekście Pawelca – wypisuje z wiersza Krynickiego wszystkie metaforyczne określenia języka i je interpretuje – omawia funkcje zastosowanej gry językowej i oksymoronów – formułuje własną tezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które tę tezę weryfikują – wyjaśnia funkcje zastosowanej przez poetę dedykacji – buduje uogólnienie interpretacyjne
„Wstań otwórz drzwi	1	A. Zagajewski,	liryka zwrotu do adre-		– przedstawia prezentację multi-

rozwiąż te sznury” – o trudnych wyborach etycznych. <i>Prawda</i> Adama Zagajewskiego I.1.1) 1)R 2)R 4)R I.2.1) 1)R 2) II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 3)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.1) 1)R 3)		<i>Prawda</i> , T. Nyczek, <i>Komunikaty, listy, wyznania</i> (fragm.), Z. Herbert, <i>Przesłanie Pana Cogito</i>	sata, sytuacja liryczna, biblijna opowieść o Jonaszu, wybory egzystencjalne, etyka		medialną o życiu i twórczości Zagajewskiego, – formułuje problemy zawarte w tekście Nyczka – przypomina problematykę <i>Przesłania Pana Cogito</i> Herberta oraz kształt poetycki utworu – określa typ liryki, do którego należy wiersz <i>Prawda</i> oraz określa sytuację lityczną w utworze – przypomina starotestamentową historię Jonasza – interpretuje funkcję odwrócenia biblijnego motywu w wierszu Zagajewskiego – omawia postawę etyczną człowieka formułowaną w wierszu – porównuje postawy etyczne ukazane w wierszach Herberta i Zagajewskiego.
Ćwiczenia interpretacyjne: wiersz <i>Kłęska</i> Adama Zagajewskiego I.1.1) 1)R 2)R 7) I.2.1) 2) 1)R II.3.1) 2) 4) 1)R	1	A. Zagajewski, <i>Kłęska</i> , T. Nyczek, <i>Komunikaty, listy, wyznania</i> (fragm.)	liryka bezpośrednia, podmiot liryczny mówi w imieniu grupy ludzi, stereotypy narodowe, ironia	– przedstawia własne wrażenia po lekturze wiersza – omawia funkcję zbiorowego podmiotu lirycznego – interpretuje tezę rozpoczynającą wiersz – charakteryzuje ludzi, o których mówi poeta – dostrzega funkcje ironii w puencie – formułuje tezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które tę tezę weryfikują	– przedstawia biografię twórczą Zagajewskiego – przedstawia tezy z tekstu Nyczka – interpretuje tytuł wiersza – formułuje uogólnienie interpretacyjne
Estetyka sztuki scenicznej XX w.: interpretacja spektaklu <i>Balladyna</i> w reż. Adama	2	nagranie spektaklu <i>Balladyna</i> w reż. A. Hanuszkiewicza (1974 r., Teatr	teatr instytucjonalny, teatr autorski, teatr alternatywny, poszukiwania artystyczne,	– wyraża swoją opinię o obejrzanym spektaklu – konfrontuje spektakl z dramatem romantycznym Słowackiego	– przygotowuje pod kierunkiem nauczyciela prezentację medialną na temat poszukiwań artystycznych w teatrze XX w.

Hanuszkiewicz II.1.1) 2) 3) II.2.4) 1)R 3)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R		Narodowy w Warszawie)	koncepcja reżyserska, scenografia, gra aktor- ska, nowoczesne rekwi- zyty, umowność, po- mysły artystyczne	– charakteryzuje grę aktorską – omawia scenografię spektaklu – interpretuje funkcję zastosowanych przez reżysera nowoczesnych rekwizytów	– wypowiada się na temat estety- ki sztuki scenicznej XX w. – inicjuje dyskusję o wymowie obejrzanego spektaklu
Ponowoczesność – czas przewartościowań etycznych i estetycznych I.1.1) 2)R 5) III.1.3)	1	prezentacja multi- medialna przygoto- wana przez nauczy- ciela	postmodernizm, etycz- ne punkty odniesienia, technika, kultura maso- wa, konsumpcja, arcy- dzieło, kicz, peryferia kultury, konwencjonal- ność, reinterpretowanie tradycji	– notuje ważne informacje z prezentacji multimedialnej – rozumie pojęcia <i>ponowoczesność</i> i <i>postmodernizm</i>	– przypomina tendencje moder- nistyczne w literaturze i sztuce – porównuje cechy modernizmu z cechami postmodernizmu
Pokolenie bruLionu i jego główne nurty. Interpretacja wiersza Marcina Świetlickiego <i>Pod wulkanem</i> I.1.1) 1)R 2)R 7) I.2.1) 2) 1)R II.3.1) 2) 4) 1)R	2	M. Świetlicki, <i>Pod wulkanem</i> , wersja wokalna utworu, P. Śliwowski, <i>Swój obcy</i>	konkret, zwyczajność codziennego życia, metaforyczność, symbolika, zło, wizja pesymistyczna, paradoks, outsider, kryzys wartości, rock alternatywny, punk rock, melorecytacja	–prezentuje własne wrażenia po lekturze utworu Świetlickiego – omawia funkcję motywu czarnych okularów –przedstawia wizję świata zawartą w wierszu – interpretuje symbolikę motywu węża i wulkanu – formułuje własną tezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które ją weryfi- kują	–formułuje problemy zawarte w tekście Śliwińskiego, zapisuje uzasadnienie tezy badacza o wartości dorobku Świetlickiego – analizuje język poetycki liry- ku, dostrzegając ważną funkcję metafor – porównuje wersję muzyczną wiersza ze swoimi refleksjami po lekturze
<i>Czym jest poezja?</i> Andrzeja Sosnowskiego – refleksja autotema- tyczna I.1.1) 1)R 2)R 7) I.2.1) 2) 1)R II.3.1) 2) 4) 1)R 2)R	2	A. Sosnowski, <i>Czym jest poezja?</i> , K. Francuzik, <i>Seria wierszy i odbić</i> (fragm.)	negacja i jej funkcje, sceptycyzm poznaw- czy, gry językowe, metaforyka, ironia, napięcie między rzeczą i słowem	– prezentuje własne wrażenia po lekturze wiersza Sosnowskiego – przedstawia wizerunek poety wpisany w tekst wiersza – opisuje relacje między wierszem a światem – podaje własną interpretację puenty wiersza	– prezentuje poznane wcześniej utwory autotematyczne różnych autorów – formułuje problemy zawarte w tekście Francuzika – określa funkcje zastosowanej negacji – porównuje wiersz Sosnowskiego z wierszem Miłosza
<i>Pan Tadeusz</i> Adama Mickiewicza – biblia polskości – ćwiczenia	1	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	geneza epopei, ważne wydarzenia, bohatero- wie, szlachecka trady-	– prezentuje przygotowaną wcześniej 10-minutową wypowiedź na samodzielnie sformułowany temat związany z epopeją	– prezentuje przygotowaną wcześniej 10-minutową wypo- wiedź na samodzielnie sformu-

w mówieniu III.1.1) 2) 1)R 2)R 4) III.2.1)			cja, obyczaj, kosmiczny ład i harmonia, humor, ironia	Mickiewicza, – słucha i ocenia wartość wypowiedzi kolegów	łowany temat związany z epopeją Mickiewicza – słucha i ocenia wartość wypowiedzi kolegów
<i>Dwanaście stacji</i> Tomasza Różyckiego a <i>Pan Tadeusz</i> Adama Mickiewicza – między tradycją a awangardą I.1.1) 7) 4)R II.2.4) 1)R 3)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R	1	T. Różycki, <i>Dwanaście stacji</i>	konkret jako przedmiot opisu, miasto, wiersz wolny, inwokacja, parodia, humor, ironia	– wskazuje w tekście Różyckiego nawiązania do <i>Pana Tadeusza</i> – dostrzega elementy parodii i ironię – porównuje kompozycję obu tekstów – porównuje wersyfikację	– analizuje język opisu miasta, prezentując funkcję środków stylistycznych służących emocjonalności wypowiedzi – prezentuje postać narratora z pierwszego fragmentu, porównuje go z narratorem z <i>Pana Tadeusza</i>
<i>Dwanaście stacji</i> – utwór o pamięci indywidualnej i zbiorowej II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	1	T. Różycki, <i>Dwanaście stacji</i>	oniryzm, repatriacja, rola pamięci i tradycji, pamięć jako wartość ocalająca	– prezentuje treść i znaczenie opowiadania Cioci Sasiadki – określa rolę tego opowiadania dla Wnuka – określa rolę codziennych rytuałów w budowaniu więzi rodzinnych i tradycji	– omawia funkcję opisu snu mieszkańców Opola – prezentuje doświadczenia Polaków ukryte pod słowami, m.in.: Zesłanie, Mróz, Głód, Mord – objaśnia w kontekście poematu znaczenie słowa <i>repatriacja</i>
Ćwiczenia w rozumieniu czytanego tekstu: Władysław Kopaliński, <i>Mowa</i> I.1.1) 2) 3) 4) 5) 4)R I.3.1) 8) 1)R 2)R II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.2) 1)R	2	W. Kopaliński, <i>Mowa</i>	imiona pospolite, znak, słowo, gest, wyrazy dźwiękonaśladowcze, medium wykształcenia i przekazywania wiedzy i sztuk, aparat komunikowania	– odtwarza w formie zdań oznajmujących twierdzenia Kopalińskiego – określa na podstawie tekstu znaczenie terminu: imiona pospolite – cytuje z tekstu zdania, które zawierają pewne sądy autora i te, które są przypuszczeniami – wymienia na podstawie tekstu cechy języków ludów prymitywnych – przywołując trzy argumenty zawarte w tekście, uzasadnia twierdzenie: „żaden wynalazek nie dorównał potęgą i chwałą imieniu pospolitemu”	– przypomina cechy i funkcje onomatopei – wyjaśnia funkcje onomatopei użytych w tekście – wyjaśnia rozumienie twierdzenia: słowo „scementowało [...] umysłowo pokolenie z pokoleniem”
Ćwiczenia interpretacyjno-redakcyjne: rozprawka	2	A. Libera, <i>Dawniej to były czasy</i>	teza, tok argumentacyjny, uogólnienie kończące	– analizuje tekst Libery – analizuje temat rozprawki: Czy przeszłość jest zawsze lepsza od teraźniejszości?	– przedstawia pomysł wstępu do rozprawki – przedstawia różne teksty lite-

II.1.1) II.2.1) 4) 1)R III.1.1) 2) 3) 1)R III.2.1)				Uzasadnij swoje stanowisko na podstawie tekstu Libery i dwóch innych znanych ci utworów literackich – formułuje tezę rozprawki – na podstawie tekstu Libery buduje argumenty uzasadniające tezę	rackie służące budowaniu argumentów uzasadniających tezę – buduje argumenty uzasadniające tezę na podstawie innych tekstów kultury – redaguje zakończenie rozprawki
Ćwiczenia interpretacyjno-redakcyjne: interpretacja utworu poetyckiego II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3) III.2.1)	2	E. Lipska, <i>Pełny ekran</i>	hipoteza interpretacyjna, argumenty, cytaty, konteksty, uogólnienie interpretacyjne	– analizuje wiersz Lipskiej – formułuje hipotezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które ją uzasadniają – dobiera odpowiednie cytaty – formułuje uogólnienie interpretacyjne	– analizuje wiersz Lipskiej – formułuje hipotezę interpretacyjną – przedstawia argumenty, które ją uzasadniają – dobiera odpowiednie cytaty – dobiera konteksty interpretacyjne – formułuje uogólnienie interpretacyjne
Ćwiczenia interpretacyjno-redakcyjne: analiza tekstu naukowego I.1.1) 1)R 2) 2)R 5) 4)R II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 2) 1)R 4)R III.1.3) 6) III.2.1)	2	P. Śliwiński, <i>Poezja, czyli bunt</i>	problem podjęty przez autora tekstu, własne stanowisko wobec problemu, argumentacja, konteksty		– analizuje tekst Śliwińskiego – formułuje podjęty przez badacza problem – formułuje własne stanowisko wobec podjętego problemu – przywołuje odpowiednie utwory Herberta – omawia problematykę utworów w toku argumentacyjnym, uzasadniając swoje stanowisko – redaguje zakończenie pracy
Ćwiczenia w mówieniu: refleksje o kompozycji, tytule i sensach obrazu I.2.1) 1)R 2) II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 1)R 2) 4)	2	Frida Kahlo, <i>W uścisku życia i śmierci</i>	kompozycja dzieła, kolorystyka obrazu, symbolika	– analizuje obraz, zwracając uwagę na kompozycję płótna, jego tytuł – dostrzega realizm i symbolikę – wypowiada swoje opinie o sensach dzieła – komponuje 10-minutową wypowiedź	– przygotowuje informacje o twórczości Fridy Kahlo – analizuje obraz, zwracając uwagę na kompozycję płótna, jego tytuł – dostrzega realizm i symbolikę – wypowiada swoje opinie o sensach dzieła

III.1.1) 1)R 2) 3) 4) III.2.1)					– komponuje 10-minutową wypowiedź
„Rozbijanie starych form, precz z konwencją, niech żyje dynamika!”. Literatura współczesna. Dramat					
Deformacja, karykatura, groteska i ironia – środki wyrazu w sztuce współczesnej I.2.1) 1)R 2) II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 1)R 2) 4)	1	J. Duda-Gracz, <i>Motyw polski. Wielka emigracja, Niedziela 2</i> , S. Mrożek, rysunki	relacje społeczne, stereotypy, humor, ironia, groteska, konwencja artystyczna, pastiż, zabawa konwencją, eksperyment estetyczny	– prezentuje swoje wrażenia związane z oglądanymi dziełami sztuki współczesnej – opisuje sytuacje przedstawione na obrazach Dudy-Gracza – omawia styl rysunków Mrożka – wypowiada się na temat stereotypów ośmieszonych przez Mrożka	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Dudy-Gracza – określa konwencję artystyczną zastosowaną przez Dudę-Gracza – omawia zjawisko pastiżu w muzyce – przedstawia utwory muzyki popularnej będące wyrazem eksperymentu estetycznego i omawia to zjawisko
Spotkanie z dramatem Sławomira Mrożka <i>Tango</i> II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 1)R 2) 4) III.1.1) 1)R 2) 3) 4) III.2.1)	1	S. Mrożek, <i>Tango</i> (didaskalia), fragm. spektaklu <i>Tango</i> w reż. J. Jarockiego	didaskalia – tekst poboczny i jego funkcje, fleksja: części mowy i ich funkcje stylistyczne, konwencje estetyczne	– ogląda fragment spektaklu – czyta tekst poboczny dramatu – prezentuje informacje zawarte w didaskaliach – zwraca uwagę na specyfikę słownictwa zastosowanego w didaskaliach: rzeczowniki i przymiotniki – charakteryzuje przedstawione w didaskaliach postaci bohaterów dramatu, dostrzegając funkcje zastosowanego słownictwa	– analizując tekst poboczny, zwraca uwagę na części mowy służące określeniu sposobu mówienia bohaterów i ich zachowania – zwraca uwagę na funkcje słownictwa nacechowanego emocjonalnie – proponuje różne zasady podziału postaci przedstawionych w didaskaliach – wypowiada się na temat: Jaką historię będzie prezentował dramat Mrożka? Co zapowiadają didaskalia?
„Czy nie walczymy wciąż ze starą epoką? Czy nie jesteśmy wolni?” – postawy starszego pokolenia w <i>Tangu</i> Sławomira	2	S. Mrożek, <i>Tango</i> , fragm. spektaklu <i>Tango</i> w reż. J. Jarockiego	racjonalizm, awangarda, bunt przeciwko tradycji, normom i konwencjom, anarchia, idee absolutnej wolności, chaos, „nowoczes-	– prezentuje postaci inteligentów starszego pokolenia: Babcia, Eugeniusz, Stomil, Eleonora – omawia istotę buntu Stomila i Eleonory – dostrzega przyczyny fascynacji inteligentów Edkiem	– przedstawia istotę wolności w rozumieniu Eleonory i Stomila – omawia koncepcję tradycji w rozumieniu Stomila – porównuje bunt Stomila i Eleonory z buntem Artura

Mrożka. II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 1)R 2) 3) 4) 2)R			ność”, liberalna inteligencja, groteska, tragizm		– wskazuje w <i>Tangu</i> Mrożka nawiązania do <i>Ferdydurke</i> Gombrowicza
Artur – dwudziesto-wieczny idealista czy postać parodiująca bohatera romantycznego? Dyskusja. II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 1)R 2) 3) 4) 2)R III.1.1) 1)R 2) 3) 4) III.2.1)	2	S. Mrożek, <i>Tango</i> , fragm. spektaklu <i>Tango</i> w reż. J. Jarockiego	alienacja, walka o przywrócenie tradycyjnych form, karykatura zbuntowanego romantyka, parodia, groteska, komizm, tragizm, antynomie	– przedstawia postać Artura – podaje przyczyny alienacji Artura – omawia stosunek Artura do Babci, Eugeniusza, rodziców i Ali – przedstawia stosunek Artura do Edka – przypomina postawy bohaterów romantycznych: Konrada i Kordiana – formułuje głos w dyskusji zapowiedzianej w temacie lekcji	– prezentuje Artura rozumienie wolności – wyjaśnia związek wolności w rozumieniu Artura z koniecznością przywrócenia tradycyjnych norm – omawia dążenie Artura do przywrócenia ładu w rodzinie i rzeczywistości – interpretuje scenę śmierci Artura – porównuje postawę Artura z postawami polskich bohaterów romantycznych – formułuje głos w dyskusji zapowiedzianej w temacie lekcji
„Ja jestem swój chłop” – Edek w <i>Tangu</i> Sławomira Mrożka. I.1.1) 1)R 2)R I.2.1) 2) 1)R I.3.1) 7) 8) II.1.2) 3) II.2.1) 1)R II.2.1) 1)R II.3.1) 1)R 2) 3) 4) 2)R	1	S. Mrożek, <i>Tango</i> , fragm. spektaklu <i>Tango</i> w reż. J. Jarockiego	„plugawy symptom rozkładu naszych czasów”, cham doskonały (J. Błoński), norma językowa, błąd językowy, stylistyczne karambole, karciane powiedzonka, prymitywne aforyzmy	– przedstawia postać Edka – omawia rolę Edka w inteligenckiej rodzinie – omawia stosunek do Edka pozostałych bohaterów dramatu – interpretuje scenę kończącą dramat	– przedstawia przygotowaną pod kierunkiem nauczyciela wypowiedź na temat normy językowej i błędu językowego – analizuje wypowiedzi Edka, dostrzegając odstępstwa od norm językowych – wypowiada się o Edku na podstawie sposobu mówienia bohatera – przedstawia opinie o Edku zawarte w publikacji Błońskiego, <i>Wszystkie sztuki Sławomira Mrożka</i> (Kraków 1995, s. 59)
O czym mówi Sławomir Mrożek w <i>Tangu</i> ? –	1	S. Mrożek, <i>Tango</i> , fragm. spektaklu	konteksty interpretacyjne, symbolika zniewo-	– formułuje własną hipotezę interpretacyjną dramatu Mrożka	– formułuje problemy zawarte w tekście Sugiera

różne możliwości interpretacyjne utworu I.1. 1)1)R2)R II. 3. 1)1)R2)4) II.4. 1)1)R2)3)		<i>Tango</i> w reż. J. Jarockiego, M. Sugiera, [Dlaczego tango?]	lenia, postęp, kondycja człowieka, granice nowoczesności, satyra na nowoczesność, kryzys autorytetów, totalitaryzm, absurd	– podaje argumenty uzasadniające tę hipotezę	– porównuje spojrzenie Sugiera z własną hipotezą interpretacyjną dramatu Mrożka
<i>Czy Tango Mrożka jest opowieścią o wieku nihilizmu, śmierci kultury i jej elit, dziejach wolności, kryzysie rodziny, społeczności, cywilizacji, zwycięstwie prostactwa i tłumy, Polsce? – różne możliwości interpretacyjne utworu Sławomira Mrożka</i> II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 1)R 2) 3) III.1.3) 6) 7) III.2 1)	2	S. Mrożek, <i>Tango</i>, M. Sugiera, [Dlaczego tango?], J. Błoński, <i>Wszystkie sztuki S. Mrożka</i> (fragm.), J. Kott, <i>Rodzina Mrożka</i> (fragm.), R. Matuszewski, <i>Literatura polska 1939–1991</i> (fragm.), Z. Jarosiński, <i>Literatura polska lat 1945–1975</i> (fragm.)	nihilizm, kryzys kultury i cywilizacji, brak autorytetów, perspektywa katastrofy, ironia, dwuznaczność, kryzys społeczno-obyczajowy, groteska, parodia, kpina, zagrożenie jednostki, niebezpieczeństwa wolności, sceptycyzm, totalitaryzm, poetyka absurdu		– prezentuje wpisane w różne teksty możliwości interpretacyjne <i>Tanga</i> – porównuje pomysły różnych interpretatorów – prezentuje własną hipotezę interpretacyjną dramatu – podaje argumenty uzasadniające tę hipotezę – redaguje plan pracy na temat, będący tematem lekcji – redaguje wstęp swojej pracy – analizuje i poprawia wstępy napisane przez kolegów
Funkcje motywu tańca w różnych tekstach literackich – ćwiczenia w mówieniu III.1 1 1)R 2) 2)R 4) 5) 6) III.2 1)	2	A. Mickiewicz, <i>Dziady</i> (część III), <i>Pan Tadeusz</i>, S. Wyspiański, <i>Wesele</i>, S. Mrożek, <i>Tango</i>	symbolika, zniewolenie, wierność tradycji, osaczenie, absurd		– posługując się fragmentami różnych utworów, przedstawia opisane w nich tańce – omawia symbolikę przedstawionych motywów – omawia funkcje motywów tańca w różnych utworach – buduje 10-minutową wypowiedź na temat różnych sposobów ujęcia motywu tańca w literaturze polskiej i różnych funkcjach tego motywu – opracowuje redakcyjnie własny tekst

Ćwiczenia w mówieniu: plakat do <i>Tanga Mrożka</i> a problemy dramatu II.2.1) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) III.1.1) 1)R 2)R 3) 4)	1	W. Wołyński, plakat do <i>Tanga</i> Sławomira Mrożka	kompozycja plakatu, znaczące rekwizyty, kolorystyka, symbolika	– analizuje plakat, zwracając uwagę na kompozycję, główną postać, inne elementy – dostrzega i interpretuje symbolikę – wypowiada swoje opinie o plakacie w kontekście dramatu, – komponuje 10-minutową wypowiedź	– wypowiada się na temat funkcji plakatu teatralnego – omawia znane konwencje artystyczne związane ze sztuką plakatową – analizuje plakat, zwracając uwagę na kompozycję, główną postać, inne elementy – dostrzega i interpretuje symbolikę – wypowiada swoje opinie o plakacie w kontekście dramatu – komponuje 10-minutową wypowiedź – ocenia własną kompetencję językową
Ćwiczenia w mówieniu: Anna Wierzbicka, <i>Przez pryzmat języka</i> (fragm.) I.1.1) 1)R 2)R I.3.1) 7) 8) III.1.1) 1)R 2) 2)R 4) 5) 6) III.2.1)	1	A. Wierzbicka, <i>Przez pryzmat języka</i> (fragm.)	zbiory nazw, języki ludów prymitywnych, różnice językowe, analiza rzeczywistości, klasa przedmiotów	– czyta i analizuje tekst Wierzbickiej – formułuje problemy zawarte w tekście Wierzbickiej – buduje 10-minutową wypowiedź na temat: Czy zgadzasz się z twierdzeniem Anny Wierzbickiej, że język zmusza do zwracania szczególnej uwagi na różne strony rzeczywistości? Uzasadniając swoje zdanie, sięgnij do tekstu Wierzbickiej i własnych refleksji	– czyta i analizuje tekst Wierzbickiej, – formułuje problemy zawarte w tekście Wierzbickiej – buduje 10-minutową wypowiedź na temat: Czy zgadzasz się z twierdzeniem Anny Wierzbickiej, że język zmusza do zwracania szczególnej uwagi na różne strony rzeczywistości? Uzasadniając swoje zdanie, sięgnij do tekstu Wierzbickiej i własnych refleksji – opracowuje redakcyjnie własny tekst
Interpretacja tekstu dramatycznego: ćwiczenia analityczno-redakcyjne: rozprawka II.1.1)	2	S. Mrożek, <i>Śmierć porucznika</i> (fragm.)	hipoteza interpretacyjna, konteksty, argumentacja, uogólnienie interpretacyjne	– analizuje fragment dramatu Mrożka – ustala pierwowzory postaci Generała i Poety – przywołuje konteksty literackie – analizuje temat rozprawki: Czy w literackich opowieściach o wojnie ważniejsza	– analizuje fragment dramatu Mrożka – ustala pierwowzory postaci Generała i Poety – przywołuje konteksty literackie

II.2.1) 4) 1)R III.1.1) 2) 3) 1)R 7) III.2.1)				jest, według ciebie, prawda czy mit? Uzasadniając swoje stanowisko, sięgnij do utworu Mrożka i dwóch innych tekstów literackich. – formułuje tezę rozprawki – dobiera inne utwory do postawionej tezy – buduje argumenty potwierdzające tezę – redaguje zakończenie rozprawki	– analizuje temat rozprawki: Czy w literackich opowieściach o wojnie ważniejsza jest, według ciebie, prawda czy mit? Uzasadniając swoje stanowisko, sięgnij do utworu Mrożka i dwóch innych tekstów literackich – formułuje tezę rozprawki – dobiera inne utwory do postawionej tezy – buduje argumenty potwierdzające tezę – redaguje zakończenie rozprawki – sprawdza treść tekstów zakończenia zredagowanych przez kolegów i omawia dostrzeżone usterki
Ćwiczenia interpretacyjno-redakcyjne: Anna Świrszczyńska, <i>Nalot</i> II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3) III.2.1)	1	A. Świrszczyńska, <i>Nalot</i>	kontekst historyczny, kontekst kulturowy, udratyzowanie monologu lirycznego	– samodzielnie analizuje wiersz – formułuje hipotezę interpretacyjną – buduje argumenty uzasadniające tę hipotezę – przywołuje konteksty interpretacyjne – redaguje uogólnienie interpretacyjne	– samodzielnie analizuje wiersz – formułuje hipotezę interpretacyjną – buduje argumenty uzasadniające tę hipotezę – przywołuje konteksty interpretacyjne – redaguje uogólnienie interpretacyjne
Ćwiczenia interpretacyjno-redakcyjne: analiza tekstu naukowego I.1. 1) 1)R 2) 2)R 5) 4)R II.1.2) II.2.1) 1)R	3	M. Janion, <i>Jaka jest opowieść humanistyki?</i> (fragm.)	opowieść artystyczna i nieartystyczna, rodzaje narracyjne, europejska duchowość, wzory mesjanistyczne – martyrologiczne, inercja poznawcza, stereotypy, mentalność postkolo-		– czyta i analizuje tekst Janion – określa problem, jaki podejmuje autorka – zajmuje swoje stanowisko wobec tego problemu – przywołuje teksty kultury, by uzasadnić swoje stanowisko – redaguje uogólnienie kończące

II.3.1) 2) 1)R 4)R III.1.3) 6) III.2.1)			niałna		pracę
„To po co jeszcze sami sobie zadajemy milczenie?”. Literatura współczesna. Proza					
Refleksje o człowieku i świecie w wybranych dziełach sztuki współczesnej I.1.1)R II.2.1) 2)R 3)R II.3.2)R 4)R III.1.3) 6) III.2.1)	2	A. Kobzdej, <i>Podaj cegłę</i> , J. Nowosielski, <i>Toaleta</i> , T. Boruta, <i>Misere II</i> , M. Maciejowski, <i>Lekarz powiedział, że miałam szczęście...</i> , kompozycje muzyczne H.M. Góreckiego i W. Kilara	realizm socjalistyczny, abstrakcja geometryczna, akt estetyzujący, realistyczny wizerunek postaci, kondycja współczesnego człowieka, źródła inspiracji, symbolika, gazetowa i telewizyjna ikona-sfera		– analizuje wybrane obrazy – omawia kompozycję dzieł – omawia problemy, które dostrzega, i projektuje historie przedstawione na obrazach – słucha utworów muzycznych Góreckiego i Kilara – omawia cechy charakterystyczne dzieł muzycznych – przygotowuje wypowiedź na temat: Do jakich refleksji o współczesnym człowieku skłania analiza wybranych dzieł sztuki XX i XXI w.? – opracowuje redakcyjnie własny tekst
<i>Dżuma</i> Alberta Camusa – próba oglądu struktury powieści I.2.1) 1)R 2) 4) II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	2	A. Camus, <i>Dżuma</i>	kreacja narratora, relacje między narratorem, czytelnikiem i bohaterami, konstrukcja czasu zdarzeń i jej funkcje, konteksty interpretacyjne, sposób kreacji bohaterów powieści, ważne miejsca i sposób ich opisu, powieść-parabola	– omawia kreację narratora w całej powieści, porównując ją z zapisem w zakończeniu utworu – określa funkcję takiej kreacji narratora – prezentuje czas zdarzeń, przywołując konteksty interpretacyjne – przedstawia sylwetki wybranych bohaterów powieści – omawia sposób opisu i funkcje wybranych miejsc.	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Camusa – sporządza bibliografię związaną z tematem prezentacji – omawia kreację narratora w całej powieści, porównując ją z zapisem w zakończeniu utworu – określa funkcję takiej kreacji narratora – prezentuje czas zdarzeń, przywołując konteksty interpretacyjne – przedstawia sylwetki wybranych bohaterów powieści

					– omawia sposób opisu i funkcje wybranych miejsc – interpretuje tytuł powieści – uzasadnia paraboliczność utworu
„Jestem w ciemności i próbuję widzieć jasno” – postawa doktora Rieux w powieści Alberta Camusa II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	1	A. Camus, <i>Dżuma</i>	filozofia egzystencjalna, absurd i tragizm istnienia, humanizm heroiczny	– przedstawia postać doktora Rieux – przypomina przyczyny wyboru zawodu lekarza, o których mówi bohater – omawia działania doktora Rieux w czasie epidemii, – przedstawia poglądy Rieux w rozmowie z Tarrou – buduje własną ocenę postawy bohatera	– porównuje postawę doktora Rieux z postawami innych bohaterów powieści – przedstawia spojrzenie na życie człowieka zawarte w myślach egzystencjalistów – wyjaśnia w kontekście działań Rieux istotę humanizmu heroicznego
„Zaraza nie jest na miarę człowieka...” – różne postawy bohaterów <i>Dżumy</i> wobec zła II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 3) 1)R	3	A. Camus, <i>Dżuma</i> , T. Merton, <i>Twarz dżumy</i>	dżuma symbolem zła, aktywne działanie, solidarność z cierpiącymi, ewolucja myślenia o sobie, wartości życia, wybory egzystencjalne, absurd, aktywność, sens egzystencji	– prezentuje postawy wybranych bohaterów powieści – omawia udział wybranych postaci w życiu Oranu w czasie epidemii – przedstawia wybory egzystencjalne bohaterów i ich motywację – ocenia postawy wybranych postaci	– formułuje problemy zawarte w tekście Mertona – wskazuje różnice między sposobami myślenia mieszkańców Oranu a spojrzeniami Rieux i Tarrou – podsumowuje wypowiedzi kolegów, przedstawiając wnioski na temat różnych postaw ludzkich w sytuacjach ekstremalnych
„Bakcyl dżumy nigdy nie umiera [...], wszyscy jesteśmy zarażeni” – o uniwersalności powieści Alberta Camusa II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 3) 1)R	1	A. Camus, <i>Dżuma</i> , T. Merton, <i>Twarz dżumy</i>	powieść-parabola, mit o przeznaczeniu człowieka, kontekst historyczny, totalitaryzm, wolność człowieka, absurdalność egzystencji, uniwersalność	– interpretuje słowa powieści zawarte w temacie lekcji – przedstawia problem absurdalności istnienia według Camusa – wypowiada własną opinię o racjach zawartych w <i>Dżumie</i> Camusa	– wyjaśnia, dlaczego Merton nazywa powieść Camusa mitem – omawia rozważany przez Mertona problem wolności człowieka – przedstawia swoją opinię na temat uniwersalności powieści
O genezie i mechanizmach zniewolonych światów – spotkanie	2	G. Orwell, <i>Folwark zwierzęcy</i> , <i>Folwark zwierzęcy</i> w reż.	utopijne ideały, elity, indoktrynacja, przeemoc, mechanizmy zniewolenia		– przedstawia własne refleksje po lekturze utworu – omawia przebieg zdarzeń ukazanych w utworze

z <i>Folwarkiem zwierzęcym</i> George’a Orwella II.2.1) 2)R 3)R II.3.2)R 4)R II.4.1) 1)R		J. Stephensona (fragm.)	wolenia		zanych w utworze, dostrzegając mechanizmy działań służących zniewoleniu – charakteryzuje postawy elit – porównuje obrazy literackie z wybranymi fragmentami filmu
Rzeczywistość Oceanii w powieści George’a Orwella <i>Rok 1984</i> I.1.2)R 5)R I.2.1) 2) 1)R II.1.1) 2) II.2.1) 1)R II.3.1) 1)R 2) 4) 4)R II.4.1) 1)R	2	G. Orwell, <i>Rok 1984</i> , S. Rolicz, <i>Pierwszomajowy pochód sportowców</i>	system totalitarny, antyutopia, dystopia, Wielki Brat, władza absolutna, „dwójmyślenie”, slogany partii, rzeczywistość groteskowa	– przedstawia swoje refleksje po lekturze utworu – opisuje system panujący w Oceanii – przedstawia rolę Wielkiego Brata w życiu mieszkańców Oceanii – dostrzega groteskę w prezentacji działalności władzy i agend opisanego państwa – omawia własne emocje wywołane obrazem władzy i systemu totalitarnego ukazanego w utworze	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Orwella – omawia pisarskie inspiracje Orwella – wykorzystuje obraz Rolicza jako kontekst interpretacyjny
Egzystencja Winstona Smitha, czyli człowiek w systemie totalitarnym I.1.1) 1)R 2)R II.1.2) II.2.1)R 3) II.3.1) 1)R 2) 4) II.4.1) 1)R	2	G. Orwell, <i>Rok 1984</i> , P. Śpiewak, <i>Polityka jako fatum</i> (fragm.)	system totalitarny, Wielki Brat, władza absolutna, zniewolenie, eliminacja prywatności, inwigilacja, indoktrynacja, etyczne doświadczenie dobra i zła, bunt, samotność, manipulacja, kultura popularna, sterowanie myśleniem i emocjami człowieka, przemoc psychiczna, ewaporacja, własna indywidualność, świadomość absurdów, wewnętrzna wolność	– prezentuje postać Winstona i jego rolę w świecie powieści – analizuje zachowania Winstona wobec innych bohaterów – przedstawia istotę buntu Winstona – omawia relacje między Winstonem i Julią – interpretuje zakończenie losów bohatera	– formułuje problemy zawarte w tekście Śpiewaka – przedstawia opisaną przez Śpiewaka sytuację jednostki w świecie totalitarnym – konfrontuje opinie Śpiewaka z własnymi przemyśleniami
Język propagandy politycznej – nowomowa w <i>Roku 1984</i> George’a Orwella	1	G. Orwell, <i>Rok 1984</i>	„starmowa”, nowomowa, redukowanie zasobu słownictwa, moc sprawcza i ma-	– wyjaśnia znaczenie i mechanizm nowomowy w życiu bohaterów powieści – opisuje prace nad nowym słownikiem – przedstawia cel prac nad słownikiem	– prezentuje podstawowe wiadomości z zakresu słowotwórstwa – wymienia podstawowe zabiegi słowotwórcze stosowane w no-

I. 1.4)9) 5)R			giczna słowa, język narzędziem manipulacji, słowotwórcze zabiegi językowe	– wyjaśnia, jak nowomowa wspierała działania systemu – interpretuje znaczenia głównych haseł Partii – wyjaśnia wpływ haseł na kształtowanie polityki Partii	womowie – omawia związek mechanizmów nowomowy z kształtowaniem świata wartości bohaterów – interpretuje słowa: „Z czasem pojęcie dobra i zła ograniczy się do zaledwie sześciu słów, a naprawdę do jednego”; oraz: „celem nowomowy jest zawężenie zakresu myślenia” – przedstawia swoją opinię na temat związku języka ze światem wartości człowieka
Język a świat wartości. I.1.1) 2) 1)R 2)R 4) 7) 4)R) 5)R 9) I.3.1) 2)R	3	materiały przygotowane przez nauczyciela: M. Głowiński, <i>O dyskursie totalitarnym</i>, (w: M. Głowiński, <i>Dzień Ulissesa i inne szkice na tematy niemitologiczne</i>, s. 37-41, wybrane przemówienia z książki A. Romana, <i>Paranoja. Zapis choroby</i>	dyskurs totalitarny, podmiot mówiący – depozytariusz słuszności, opozycja: my–wy, wartościowanie jednowymiarowe i bezapelacyjne, spiskowa wizja świata, mentalność totalitarna		– analizuje tekst Głowińskiego i formułuje problemy w nim zawarte – podaje za Głowińskim ważne cechy dyskursu totalitarnego – analizuje wybrane przez nauczyciela fragmenty przemówień z czasów polskiego socjalizmu – omawia zastosowane chwytły retoryczne, słownictwo – przygotowuje konspekt wypowiedzi na temat związku języka ze światem wartości
Wartości ocalające w zniewolonym świecie: <i>Rok 1984</i> George’a Orwella II.4.1) 2) 1)R 3)	1	G. Orwell, <i>Rok 1984</i> , P. Śpiwak, <i>Polityka jako fatum</i> (fragm.)	indywidualność, potrzeba wewnętrznej wolności, samodzielność myślenia, świadomość zniewolenia, pamięć, prawda, bunt przeciwko złu	– nazywa i omawia wartości mające szansę ocalenia jednostki w zniewolonym świecie – omawia wpływ pamięci na możliwość ocalenia przed zniewoleniem – interpretuje słowa Orwella: „Istnieje prawda i istnieje fałsz. Jeżeli jednak ktoś, nawet wbrew całemu światu, opiera się na prawdzie, pozostaje normalny”	– porównuje zjawiska opisane w powieści z rzeczywistością nietotalitarną XXI w. – omawia XXI-wieczne mechanizmy manipulacji zachowaniami ludzkimi – zwraca uwagę na wartości istotne w życiu człowieka, chcącego zachować godną postawę

<i>Sztukmistrz z Lublina</i> Isaaca Bashevisa Singera – próba oglądu struktury powieści I.2.1) 1)R 2) 4) II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	2	I.B. Singer, <i>Sztukmistrz z Lublina</i>, A. Tuszyńska, <i>Singer. Pejzaże pamięci</i> (fragm.)	narrator trzecioosobowy, czas zdarzeń, miejsca zdarzeń i ich funkcje w tekście, czas realny, czas symboliczny, kreacja głównego bohatera, kompozycja powieści, klamra kompozycyjna, realizm, sensualizm, emocjonalność stylu	– przedstawia kreację narratora – określa realny czas zdarzeń powieści – przedstawia ważne miejsca akcji, zwracając uwagę na sposób ich opisu – przedstawia postać Jaszy – prezentuje postawy innych bohaterów powieści, zwracając uwagę na sposób ich kreacji – interpretuje zakończenie powieści	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Singera – formułuje problemy zawarte w tekście Tuszyńskiej – omawia symbolikę kreacji czasu w powieści – interpretuje symbolikę kompozycji powieści – analizuje język powieści, dostrzegając sensualizm i emocjonalność stylu
Kim jestem? – pytania Jaszy o tożsamość w <i>Sztukmistrzu z Lublina</i> Isaaca Bashevisa Singera II.1.1) 2) II.2.1)R 4) 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R II.4.1) 1)R	2	I.B. Singer, <i>Sztukmistrz z Lublina</i>, A. Tuszyńska, <i>Singer. Pejzaże pamięci</i> (fragm.)	półżyd, półchrześcijanin, przynależność religijna, ortodoksyjni Żydzi, etniczne korzenie, własna tożsamość, asymilacja	– przedstawia postać głównego bohatera – prezentuje losy Jaszy – przedstawia relacje Jaszy z kobietami – interpretuje refleksje Jaszy o sobie – interpretuje zakończenie losów Jaszy	– interpretuje stosunek Jaszy do Boga i religii – interpretuje słowa narratora: „Był kłębowskiem osobowości” – omawia symbolikę powieści – wyraża własną opinię o przeświadczeniach Singera, iż nie można odejść od swoich korzeni i tradycji, a asymilacja jest niemożliwa
Różne sposoby opisu miasta: Warszawa Bolesława Prusa i Issaca Bashevisa Singera – analiza porównawcza II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 2) 4) 3)R 5)R 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.2) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3)	3	B. Prus, <i>Lalka</i> (fragm.), I.B. Singer, <i>Sztukmistrz z Lublina</i> (fragm.)	realizm, szczegółowość opisu, elementy naturalistyczne, bojkot rosyjskiej obecności w stolicy, sensualizm, emocjonalność stylu		– samodzielnie analizuje fragmenty obu powieści – zwraca uwagę na język opisu, dostrzegając funkcje zastosowanych środków stylistycznych – dostrzega realizm opisu oraz elementy naturalistyczne – omawia funkcje sensualizmu w opisach Singera – dostrzega różnice w opisach Warszawy, zgodne z sugestiami Tuszyńskiej – formułuje wstęp pracy interpretacyjnej i tezę ustalającą zasadę zestawienia tekstów

					– buduje plan pracy interpretacyjnej i przedstawia go klasie – uczestniczy w dyskusji na temat zawartości pracy interpretacyjnej
Pisarze XX wieku o polskiej wsi i problemach jej mieszkańców w wybranych utworach I.1)1)R 2)R I.2.1) 1)R 2) III.1.1) 1)R 2) 3) 4) 5) III.2.1)	3	M. Dąbrowska, <i>Na wsi wesele</i> , T. Nowak, <i>A jak królem, a jak katem będziesz</i> , J. Kawalec, <i>Tańczący jastrząb</i> , E. Redliński, <i>Konopielka</i>	nurt chłopski, nowa sytuacja społeczna, migracja ludności wiejskiej do miasta, destrukcyjne wkraczanie nowoczesności na wieś, wyidealizowany świat prowincji, zmiany w tożsamości ludzi pochodzących ze wsi, odcięcie się od wiejskich korzeni, realizm, poetyckość opisu, groteska, satyra, ironia		– samodzielnie przygotowuje 15-minutową ustną prezentację wybranego utworu z nurtu powieści chłopskiej – odpowiada na pytania kolegów związane z omawianym utworem
<i>Kamień na kamieniu</i> Wiesława Myśliwskiego – studium umierania dawnej wsi? Dyskusja I.2.1) 2) 1)R II.1.1) 2) II.2.4) 1)R 3)R III.1.1) 3)	2	W. Myśliwski, <i>Kamień na kamieniu</i> , B. Kaniowska, <i>Punkty widzenia</i> (fragm.)	tradycyjna kultura chłopska, narrator pierwszosobowy=bohater, palimpsest, perspektywa dojrzałego człowieka, przedakcja, czas realny, motyw biblijny	– prezentuje własne refleksje po lekturze powieści – określa pozycję i funkcję narratora – przedstawia zdarzenia sprzed akcji właściwej – określa czas akcji właściwej powieści – prezentuje bohaterów powieści – określa relacje między ludźmi z miasta i ze wsi – analizuje zdarzenia w powieści – przygotowuje głos w dyskusji	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Myśliwskiego – prezentuje tezy artykułu Kaniowskiej – interpretuje tytuł powieści w kontekście piosenki ludowej i opowieści nowotestamentowych – analizuje zdarzenia w powieści – przygotowuje głos w dyskusji
Szymon Pietruszka wobec dialogu starego z nowym w powieści Wiesława Myśliwskiego. II. 2. 4)3)R	2	W. Myśliwski, <i>Kamień na kamieniu</i> , B. Kaniowska, <i>Punkty widzenia</i> (fragm.)	cmentarz i grób – symbole przemijania, grób – znak pamięci, wiejskie drogi z akacjami, nowe asfaltowe szosy, zerwanie więzów międzyludzkich, migracja	– prezentuje postać Szymona Pietruszki – omawia przeszłość Szymona i jego dawne zajęcia – przedstawia opinie Szymona o nowej drodze w konfrontacji ze starą – przedstawia stosunek Szymona do braci z miasta	– wyjaśnia funkcję kreacji pierwszosobowego narratora dla ukazanej wizji świata – subiektywizm – wyjaśnia, dlaczego Kaniowska uważa, że Szymon jest „mieszkańcem międzyświata”

II.3. 1)1)R2)4)			do miast, zmiany mentalności, samotność człowieka	– omawia pomysł Szymona dotyczący grobu – wnioskuje o stosunku Szymona do zmian na wsi	– omawia symbolikę widoczną w utworze
„...po co jeszcze sobie sami zadajemy milczenie?”. O roli słów w kontaktach międzyludzkich. Dyskusja II.2.4) 1)R 5)R II.3.1) 1)R 2) 4) III.1.1) 2) 3) 1)R 4) III.1.2)	1	W. Myśliwski, <i>Kamień na kamieniu</i> (fragm.)	relacje rodzinne, słowa a więzi międzyludzkie, konstrukcje składniowe, pytania retoryczne, emocjonalność stylu, sentencjonalność stylu	– analizuje fragment powieści, określając relacje między braćmi – interpretuje postawę i zachowanie Szymona, – analizuje język wypowiedzi Szymona – wskazuje ważne środki językowe	– wskazuje środki językowe służące emocjonalności i sentencjonalności stylu wypowiedzi Szymona – wypowiada się na temat roli słów w budowaniu relacji międzyludzkich na podstawie wypowiedzi Szymona – przygotowuje głos w dyskusji na temat roli słów w kontaktach międzyludzkich w świecie współczesnym
„Pamięć jest nieledwie częstką naszej przestrzeni” – dwie najnowsze powieści Wiesława Myśliwskiego: <i>Traktat o łuskaniu fasoli</i> i <i>Ostatnie rozdanie</i> I.1.1) 1)R 2)R I.2.1) 1)R 2) III.1.1) 1)R 2) 3) 4) 5) III.2.1)	3	W. Myśliwski, <i>Traktat o łuskaniu fasoli, Ostatnie rozdanie</i>			– prezentuje przygotowane wcześniej wystąpienie na temat istoty pamięci wpisanej w tekst jednej z dwóch najnowszych powieści Myśliwskiego: <i>Traktat o łuskaniu fasoli</i> lub <i>Ostatnie rozdanie</i> – w wystąpieniu przedstawia problematykę powieści, kompozycję fabuły, konstrukcję czasu zdarzeń, kreację głównego bohatera i refleksje na temat roli pamięci – w wystąpieniu kilka razy cytuje powieść Myśliwskiego, by poprzeć własne treści i opinie
<i>Dom dzienny, dom nocny</i> – próba oglądu struktury powieści Olgi Tokarczuk	2	O. Tokarczuk, <i>Dom dzienny, dom nocny</i>	motto, narrator pierwszoosobowy, realizm, oniryzm, płaszczyzny czasowo-przestrzenne, czas jako kategoria,		– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Tokarczuk – przedstawia własne refleksje po lekturze powieści Tokarczuk

I.2.1) 1)R 2) 4) II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)			apokryficzny żywot, symbolika, fragmenta- ryczność, sylwa, nar- racja sylwiczna, po- wieść patchworkowa, kryzys wielkich narracji		– interpretuje motto – określa narratora i funkcje jego kreacji – omawia współistnienie dwóch płaszczyzn czasowo- -przestrzennych i ich funkcje – prezentuje uwagi o kompozycji powieści – prezentuje sylwetki wybranych bohaterów – przedstawia funkcje opowieści o Kummeris i Paschalisie – uzasadnia sylwiczność powieś- ci
Niezwykli bohaterowie powieści Olgi Tokarczuk czyli realis- tyczne i symboliczne opowieści o ludziach w <i>Domu dziennym, do- mu nocnym</i> I.1.1) 1)R 2)R II.1.2) II.2.1) 1)R 3)R II.3.1) 2) 1)R III.1.4) 6) 7)	3	O. Tokarczuk, <i>Dom dzienny, dom noc- ny</i> , M. Cieślik, <i>Dom snów</i>	Marek Marek, Krysia, Taki-aTaki, Frostowie, Marta, Ergo Sum, Kummernis, Paschalis		– formułuje problemy zawarte w tekście Cieślika – na podstawie tekstu Cieślika przedstawia opinie o wybranych bohaterach – omawia postawy wybranych bohaterów –omawia rolę wybranych postaci w świecie przedstawionym po- wieści – opowiada historię Kummernis i Paschalisa oraz jej funkcję w budowaniu sensów powieści – przygotowuje pisemną prezen- tację wybranej postaci i przed- stawia ją kolegom – streszcza teksty prezentacji bohaterów przygotowane przez kolegów
O ludzkich doświadcze- niach egzystencjalnych w powieści Olgi Tokarczuk <i>Dom dzienny</i> ,	2	O. Tokarczuk, <i>Dom dzienny, dom noc- ny</i> , M. Cieślik, <i>Dom snów</i>	rzeczywistość jawy i snu, „dwubieguno- wość świata”, walka o własną tożsamość,		– przygotowuje pisemną wypo- wiedź związaną z tematem lekcji – wygłasza przygotowaną przez siebie wypowiedź

dom nocny III.1.2) 3) 4) 6) 2)R			cierpienie, samotność, inność, odrzucenie, śmierć, płęć kulturowa, feminizm, gender, alkoholizm		– opracowuje redakcyjnie własny tekst – ocenia własną kompetencję językową (poprawność gramatyczną i słownikową) oraz kompetencję komunikacyjną (stosowność i skuteczność wypowiedzenia się)
Spotkanie z powieścią Pawła Huellego <i>Weiser Dawidek</i> I.2.1) 1)R 2) 4) II.1.1) 2) 3) II.2.1) 4) 1)R 2)R 3)R II.3.1) 1)R 2) 4)	2	P. Huelle, <i>Weiser Dawidek</i>	trzy płaszczyzny czasowe, narrator pierwszoosobowy, mitologizacja czasu, przestrzeń Gdańska, „mała ojczyzna”, dziecięcy bohaterowie	– przedstawia swoje refleksje po lekturze powieści Huellego – określa kreację i funkcję narratora – przedstawia płaszczyzny czasowe zdażeń – omawia sposób opisu miasta w powieści – przedstawia postaci bohaterów	– przygotowuje prezentację multimedialną o życiu i twórczości Huellego i Grassa – przedstawia obraz Gdańska ukazany w prozie Grassa – formułuje własną hipotezę interpretacyjną powieści Huellego
Arkadyjski świat magicznego dzieciństwa w powieści Pawła Huellego <i>Weiser Dawidek</i> I.1.1) 1)R 2)R I.2.1) 1)R 2) II.2.1) 1)R 4) II.3.1) 1)R 2)	2	P. Huelle, <i>Weiser Dawidek</i> , M. Zalewski, <i>Formy pamięci. O przedstawianiu przeszłości w polskiej literaturze</i> (fragm.)	dziecięca wyobraźnia, świat dziecięcych zabaw, czas mityczny, czas sakralny, rytuał i rytuał religijny, tajemnica, niezależność własnego świata, Inność, samotność, New Age	– prezentuje postaci dziecięcych bohaterów – przedstawia sposób opisu Gdańska – omawia ich wakacyjne przygody – charakteryzuje postać Dawidka na podstawie opisów narratora – przedstawia samotność i Inność Dawidka – przedstawia relacje między bohaterami a Dawidkiem – porównuje refleksje o Dawidku w przeszłości i po 23 latach	– formułuje problemy zawarte w tekście Zalewskiego – wyjaśnia, dlaczego Zalewski stwierdza, iż: „Niezwykłość postaci Dawidka przywodzi raczej na myśl sacrum pierwotne, a więc takie, które budzi zarazem cześć i grozę” – omawia relacje między teraźniejszością i przeszłością w powieści – przedstawia informacje o New Age
Świat dzieciństwa i motyw „małych ojczyzn” w wybranych dziełach literatury polskiej różnych czasów I.1.1) 1)R 2)R I.2.1) 1)R 2)	3	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> , Cz. Miłosz, <i>Dolina Issy</i> , T. Konwicki, <i>Kronika wypadków miłosnych</i> , P. Huelle, <i>Weiser Dawidek</i>	mitologizacja czasu i miejsca, idealizacja, „mała ojczyzna”, arkadyjskość, sacrum, profanum, tajemnica		– prezentuje „kraj lat dziecięcych” opisany w <i>Panu Tadeuszu</i> i funkcję powrotu do krainy dzieciństwa – omawia sposób opisu świata przeżyć dziecięcych lub motywu małej ojczyzny w wybranym utworze

II.3.3) 2)R III.1.1) 1)R 2) 3) 4) 5) III.2.1)					– dostrzega i komentuje estetyczne wartości wybranego utworu – porównuje światy dzieciństwa w dwóch różnych tekstach literackich.
To szczególnie ciekawa powieść współczesna – prezentacje. I.1.1) 1)R 2)R I.2.1) 1)R 2) III.1.1) 1)R 2) 3) 4) 5) III.2.1)	3	S. Chwin, <i>Hanemann</i> , A. Libera, <i>Madame</i> , T.. Konwicki, <i>Mała apokalipsa</i> , A. Stasiuk, <i>Jadąc do Babadag</i>	kreacja i funkcje narratora, sposób kreacji bohaterów, kompozycja powieści, funkcje czasu narracji i czasu zdarzeń, świat przedstawiony, ważne idee, myśli, problemy, język i styl utworu		– samodzielnie wybiera do lektury tekst, stosując kryteria wyboru, które potrafi uzasadnić – dostrzega związki języka z obrazem świata – wskazuje związki między różnymi aspektami utworu: estetycznym, etycznym, poznawczym – rozpoznaje i charakteryzuje styl utworu – przygotowuje wypowiedź i ją wygłasza – stosuje uczciwe zabiegi perswazyjne
Spotkanie z wybranym filmem kinematografii polskiej lub obcej XX w. III.1.2) 4) 5) 1)R III.2.1)	1	film wybrany przez uczniów	reżyser, fabuła, środki artystyczne, wizja człowieka, gra aktorska, scenografia, muzyka, własna interpretacja	– przygotowuje wypowiedź na temat obejrzanego filmu – publicznie wygłasza przygotowaną wypowiedź – stosuje uczciwe zabiegi perswazyjne – operuje słownictwem ze związanych z filmem kręgów tematycznych	– przygotowuje wypowiedź na temat obejrzanego filmu – publicznie wygłasza przygotowaną wypowiedź – stosuje uczciwe zabiegi perswazyjne – operuje słownictwem ze związanych z filmem kręgów tematycznych
Ćwiczenia w rozumieniu czytanego tekstu: J. Miodek, <i>Jaka jesteś, polszczyzno?</i> I.1.1) 2) 1)R 2)R I.2.1) 2) 1)R	2	J. Miodek, <i>Jaka jesteś, polszczyzno?</i> (fragm.)	słowotwórstwo, wyraz podstawowy, wyraz pochodny, rodzina wyrazów, podstawa słowotwórcza, formanty, budowa słowotwórcza, etymologia	– analizuje tekst Miodka – dzieli tekst na trzy części, wyodrębniając trzy problemy – tytułuje każdą część tekstu – omawia funkcję zdrobnień w języku codziennym.	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat budowy słowotwórczej wyrazu i zasad tworzenia słów w języku polskim – wyjaśnia, dlaczego autor tekstu uważa formy: <i>test-mecz</i> i <i>spec-program</i> za niepoprawne

II.1.2)					– wyjaśnia, dlaczego Miodek sięga do przykładów z utworów Reja i Kochanowskiego
Ćwiczenia interpretacyjno-redakcyjne: rozprawka II.1.1) II.2.1) 4) 1)R III.1.1) 2) 3) 1)R 7) III.2.1)	2	I.B. Singer, <i>Sztukmistrz z Lublina</i> (fragm.)	teza, tok argumentacyjny, uogólnienie kończące	– analizuje tekst Singera – analizuje temat rozprawki: Czy zgadzasz się z twierdzeniem: „Miłość nie wyrządza zła bliźniemu”? Uzasadnij swoje stanowisko na podstawie tekstu Singera i dwóch innych znanych ci utworów literackich – formułuje tezę rozprawki – tezę na podstawie tekstu Singera buduje argumenty uzasadniające	– przedstawia pomysł wstępu do rozprawki – przedstawia różne teksty literackie służące budowaniu argumentów do uzasadnienia tezy – na podstawie innych tekstów kultury buduje argumenty uzasadniające tezę – redaguje zakończenie rozprawki
Ćwiczenia analityczno-redakcyjne: praca z tekstem naukowym I.1.1)1)R 2) 2)R 5) 4)R II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 2) 1)R 4)R III.1.3)6) III.2.1)	3	W. Bolecki, <i>Demokracja i literatura</i> (fragm.)	związki demokracji i literatury, wolność polityczna, niewola ekonomiczna, kultura wysoka, kultura masowa, dramat niepewności		– czyta i analizuje tekst Boleckiego – określa problem podejmowany przez autora – zajmuje stanowisko wobec problemu – przywołuje teksty kultury, by uzasadnić swoje stanowisko – redaguje uogólnienie kończące pracę
„Świat jest możliwy do opisania...”. Literatura współczesna. Poza fikcją					
Dzieła kultury świadectwem autentyzmu. Fotografia jako dziedzina sztuki XX i XXI w. I.1.1)R 2)R I.2.1) 1)R 2) II.1.1) 2) II.3.2) 3) 4)R	1	fotografie zamieszczone w podręczniku	fotografia użytkowa, prasowa, fotografia artystyczna, autentyzm, symbolika, emocjonalność przekazu	– analizuje zamieszczone fotografie – wypowiada się na temat walorów artystycznych wybranych fotografii	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat fotografii jako dziedziny sztuki – omawia fotograficzne środki wyrazu artystycznego
O duchowym świecie Afrykanina we fragmen-	1	R. Kapuściński, <i>Droga do Kumasi</i>	literatura faktu, reportaż, kultura afrykańska	– formułuje problemy zawarte we fragmencie reportażu	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat życia i twór-

cie reportażu Ryszarda Kapiuścińskiego <i>Droga do Kumasi</i> z książki <i>Heban</i> I.1.2) 4) I.2.1) 1)R 2) I.3.1) 1)R 8) 2)R II.1.2) II.2.1) 1)R 5) II.3.1) 1)R 2) 2)R 3) 3)R II.4.1) 1)R		(fragm.)	i europejska	–charakteryzuje duchowy świat Afrykanina – omawia funkcje napisów na afrykańskich autobusach – porównuje afrykański i europejski stosunek do czasu – rozpoznaje specyfikę reportażu jako tekstu publicystycznego	czego Kapuścińskiego – analizuje język reportażu – wnioskuje na podstawie analizy języka o stosunku autora do kultury europejskiej i kultury afrykańskiej – porównuje obraz Afryki ukazany w <i>Jądrze ciemności</i> Conrada i w tekście Kapuścińskiego
<i>Dzieje Herodota</i> – pierwszy wielki reportaż w literaturze światowej I.1.2) 4) I.2.1) 1)R 2) 2)R I.3.1) 1)R 8) 2)R II.1.2) II.2.1) 1)R 5) II.3.1) 1)R 2) 2)R 3) 3)R II.4.1) 1)R III.1.3) 1)R 2)R 6) 7)	2	R. Kapuściński, <i>Podróż z Herodotem</i> (fragm.), Z. Ziątek, <i>Z Herodotem ku początkom siebie</i> (fragm.)	historiografia, literatura faktu, „fundator europejskiej tożsamości kulturowej”, refleksja na temat współczesności, reportaż zbeletryzowany, elementy autobiograficzne, funkcje różnych konstrukcji składniowych	– omawia sposób tworzenia historii przez Herodota – interpretuje słowa: „Droga jest źródłem, jest skarbnicą, jest bogactwem” – charakteryzuje postawę Herodota – omawia stosunek Herodota do Greków – analizuje składnię tekstu, m.in. funkcję zdań pytających i czasowników w trybie przypuszczającym – tworzy tezę i argumenty do rozprawki na temat: Czy rację ma Kapuściński, twierdząc, że inne kultury to są zwierciadła, w których przeglądamy się my i nasza kultura? Uzasadnij na podstawie fragmentów omawianych reportażu Kapuścińskiego i innego tekstu kultury – opracowuje redakcyjnie własny tekst	– formułuje problemy zawarte w tekście Ziątka – uzasadnia, dlaczego Kapuściński odnalazł w Herodocie „bratnią duszę” – przedstawia wartość dzieła Herodota dla polskiego reportażysty – analizuje składnię tekstu Kapuścińskiego – omawia stosunek Kapuścińskiego do Inności – tworzy tezę i argumenty do rozprawki na temat: Czy rację ma Kapuściński, twierdząc, że inne kultury to są zwierciadła, w których przeglądamy się my i nasza kultura? Uzasadnij na podstawie fragmentów omawianych reportażu Kapuścińskiego i innego tekstu kultury – adiustuje tekst na poziomie elementarnym – wykonuje korektę tekstu kolegów

Między szczerością a autokracją – spotkanie z fragmentami <i>Dziennika</i> Witolda Gombrowicza I.2.1) 1)R 2) 2)R I.3.1) 1)R 8) 2)R II.1.1) 2) II.2.4) 1)R 3)R 5)R II.3.1) 1)R 2) 4) 3)R II.4.1) 1)R	1	W. Gombrowicz, <i>Dziennik</i> (fragm.), W. Karpiński, <i>Głos Gombrowicza</i> (fragm.)	dziennik, dziennik intymny, dziennik myśli, pamiętnik, autobiografia, epistolografia, autokomentarz, indywidualizm, egocentryzm, pakt autobiograficzny	– przedstawia własne refleksje po lekturze fragmentów <i>Dziennika</i> – podaje cechy gatunkowe dziennika, pamiętnika, dziennika intymnego – interpretuje specyficzny początek analizowanego fragmentu <i>Dziennika</i> Gombrowicza – przedstawia funkcję wypowiedzi, które nie są zdaniami – omawia współistnienie szczerości i autokreacji w tekście Gombrowicza	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat ważnych dzienników polskich twórców, m.in. Żeromskiego, Nałkowskiej, Miłosza – formułuje problemy zawarte w tekście Karpińskiego – uzasadnia, dlaczego tekst Gombrowicza jest dziennikiem myśli
Rozważania o granicach odpowiedzialności etycznej człowieka – analiza fragmentów <i>Dziennika</i> Witolda Gombrowicza I.1.7) II.1.1) 2) II.2.4) 1)R 3)R 5)R II.3.1) 1)R 2) 4) 3)R II.4.1) 1)R	1	W. Gombrowicz, <i>Dziennik</i> (fragm.), W. Karpiński, <i>Głos Gombrowicza</i> (fragm.)	dylemat etyczny, gra z czytelnikiem, przypowieść, patos etyczny, ironia	– prezentuje treść opowieści o żukach – przedstawia postać i postawę opowiadającego – interpretuje opowiedzianą sytuację – interpretuje puentę opowieści i jej sensy	– analizuje język zapisków – dostrzega cechy przypowieści w opowiadanej historii – odróżnia patos etyczny od ironii – omawia charakterystyczne cechy stylu <i>Dziennika</i>
„...oczy naszych matek [...] są naszym sumieniem sądzą nas i kochają – spotkanie z fragmentem utworu Tadeusza Różewicza <i>Matka odchodzi</i> I.1.1) 4) 4)R II.1.1) 2) II.2.4) 1)R 3)R 5)R II.3.1) 1)R 2) 4) 3)R II.4.1) 1)R	2	T. Różewicz, <i>Matka odchodzi</i> (fragm.), A. Skrendo, <i>Różewicz na przelomie wieków</i> (fragm.)	sylwa rodzinna, książka-tren, intymny literacki pamiętnik, emocjonalność stylu	– przedstawia własne refleksje po lekturze fragmentu tekstu Różewicza – omawia wpływ czasu dokonywania zapisków na sensy rozważań – prezentuje relacje między synem a matką wpisane w tekst – przedstawia funkcję zamieszczonego wiersza – wypowiada się na temat zawartej we fragmencie oceny rzeczywistości	– formułuje problemy zawarte w tekście Skrendy – uzasadnia, dlaczego można nazwać tekst Różewicza „książką rodzinną” – analizuje język tekstu – dostrzega emocjonalność stylu wypowiedzi i środki językowe służące emocjonalności stylu – omawia funkcję przywołania myśli Norwida
Postacie matki i syna	2	T. Różewicz,	literacki pomnik, matka	– charakteryzuje postać matki	– przypomina historię biblijnego

w utworze Tadeusza Różewicza <i>Matka odchodzi</i> I.1.1) 4) 4)R II.1.1) 2) II.2.4) 1)R 3)R 5)R II.3.1) 1)R 2) 4) 3)R II.4.1) 1)R III.1.3) 4) 1)R		<i>Matka odchodzi</i> (fragm.), fotografie matki w książce	ciepła, opiekuńcza, matka – postać centralna, cierpienie, samotność, dramat umierania, biblijny Hiob	– omawia przebieg jej choroby – omawia relacje między matką a synem – wskazuje fragmenty tekstu świadczące o żałobnym charakterze wypowiedzi – omawia funkcję fotografii zamieszczonych w książce	Hioba – omawia analogie między historią Hioba a sytuacją matki – wypowiada się na temat problemu sensu cierpienia ukazanego w obu opowieściach
Wybrane utwory literatury polskiej o śmierci i żałobie – prezentacje I.1.1)R 2)R I.2.1) 2) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3) 4) 5) III.2.1)	3	J. Kochanowski, <i>Treny</i>, W. Broniewski, <i>Anka</i>, W. Szymborska, <i>Kot w pustym mieszkaniu</i> i inne	epitafium, tren, konfessja, autobiografizm		– przygotowuje 10-minutową prezentację wybranego utworu literatury polskiej przedstawiającego śmierć lub żałobę (omawia problematykę, kształt literacki i funkcję ważnych środków językowych)
„Nagła śmierć [...] wrzuca osieroconych w głęboką studnię żalu, pretensji, niezgody” – analiza fragmentu utworu Ingi Iwasiów <i>Umarł mi. Notatnik żałoby</i> I.1.1)R 2)R I.2.1) 2) 1)R II.1.2) II.2.1)R 5)R 5) II.3.1) 1)R 2) 2)R 3) II.4.1) 1)R	2	I. Iwasiów, <i>Umarł mi. Notatnik żałoby</i> (fragm.)	subiektywizm, terapia, wspólnotowe doświadczenia, córka–ojciec		– przygotowuje informacje o genezie utworu Iwasiów – analizując fragmenty, prezentuje postać ojca – omawia relacje łączące córkę z ojcem – interpretuje słowa: „Jeśli jest coś takiego jak zwykłe życie, właśnie takie wiedliśmy [...]” – omawia wpisaną w tekst sytuację żałoby – konfrontuje utwór Iwasiów z omawianymi fragmentami utworu Różewicza
Intymność – temat literacki i artystyczny. Analiza wybranych dzieł literatury i sztuki XX i	3	E. Kuryluk, <i>Autoportret</i>, <i>Chusta</i>, Ł. Korolkiewicz, <i>Autoterapia</i>,	subiektywizm, nagość, erotyzm, osobiste doświadczenia, fizjologia, doświadczenie śmierci,		– wypowiada swoje refleksje po obejrzeniu wybranych dzieł sztuki – analizuje wybrane dzieła sztuki

XXI w. II.1.1) 2) II.2.1) 1)R II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R 3)R 4)R		K. Kozyra, <i>Olimpia</i> , J. Iwaszkiewicz, <i>Tatarak, Tatarak</i> w reż. A. Wajdy	tematy tabu		ki, dostrzegając różne przejawy intymności – porównuje teksty kultury – przedstawia treść opowiadania Iwaszkiewicza <i>Tatarak</i> – porównuje opowiadanie Iwaszkiewicza z filmem Wajdy – przedstawia funkcję sekwencji intymnych związanych ze śmiercią męża Jandy.
O specyfice tekstów w wirtualnym świecie I.1.3) 3)R I.3.3)	1	blog – wybrany przez uczniów	komunikacja językowa, nadawca, odbiorca, kod, komunikat, kontekst, tradycyjna komunikacja ustna lub pisemna a komunikacja przez internet, linearność i nielinearność tekstu, blog, hipertekst, internetowy dziennik, leksja	– omawia charakterystyczne cechy blogu jako gatunku wypowiedzi – przedstawia funkcję tekstu ciągłego oraz zdjęć, grafiki, filmów – omawia specyfikę odczytywania blogu – omawia sytuację odbiorcy podczas lektury tekstu linearnego i nielinearnego	– określa swoje uczestnictwo w tworzeniu tekstu wybranego blogu – formułuje komentarz do zamieszczenia pod blogiem – porównuje tekst wybranego blogu z tekstem klasycznego dziennika linearnego – tworzy własny blog
Film a kultura audiowizualna – fikcja i rzeczywistość w filmie <i>Tatarak</i> Andrzeja Wajdy I.3.2) 1)R 3) 2)R 4) II.1.1) 2) 3) II.2.1) 1)R 2)R 5)R II.3.1) 3) 4)R II.4.1) 1)R	1	<i>Tatarak</i> w reż. A. Wajdy	język mediów, konwencje audiowizualne, manipulacja medialna, interpretacja filmu, niejednorodność obrazu filmowego, współistnienie różnych konwencji		– przedstawia swoje uwagi na temat języka mediów i manipulacji medialnej – dostrzega korzyści i zagrożenia płynące z kultury audiowizualnej – prezentuje swoje wrażenia wywołane filmem Wajdy – konfrontuje film z treścią opowiadania Iwaszkiewicza, – dostrzega niejednorodność filmowej konwencji i jej funkcje
Praca klasowa: rozumienie i przekształcanie czytanego tekstu: Anna Wierzbicka, Piotr Wierzbicki, <i>Praktyczna</i>	2	Anna Wierzbicka, Piotr Wierzbicki, <i>Praktyczna stylistyka</i> (fragm.) oraz inny tekst przygo-		– wykonuje polecenia przygotowane przez nauczyciela, zgodne z sugestiami pod tekstem	– wykonuje polecenia przygotowane przez nauczyciela, zgodne z sugestiami pod tekstem

stylistyka I.1.1) 2) 3) 4) 6) 7) I.3.4) 7) 8) 2)R 3)R 4)R		towany przez nauczyciela			
Stylistyczna praca klasowa: rozprawka oraz interpretacja utworu poetyckiego. III.1.1) 1)R 2) 3) III.2.1)	4	A. Stasiuk, <i>Koniec naszej śmierci</i> , T. Różewicz, <i>Powrót</i>		– pisze rozprawkę na temat podany w podręczniku (tekst Stasiuka) oraz interpretację wiersza Różewicza	– pisze rozprawkę na temat podany w podręczniku (tekst Stasiuka) oraz interpretację wiersza Różewicza
Poprawa pracy stylistycznej. III.1.2)R 6) 7)	4			– analizuje tekst pracy poprawiony i oceniony przez nauczyciela – ocenia własną kompetencję językową – opracowuje redakcyjnie własny tekst – wykonuje różne działania na tekście cudzym	
Problem piękna w sztuce dawnej i współczesnej – analiza tekstu Umberta Eco <i>Awangarda, czyli piękno prowokacji</i> I.1.1) 5) II.1.1) 2) II.3.1) 3) 1)R III.1.2)	2	U. Eco, <i>Awangarda, czyli piękno prowokacji</i> (fragm.)	ruchy awangardowe, prowokacja artystyczna, futurizm, kubizm, surrealizm, sztuka abstrakcyjna, happening, starożytny obrzęd misteryjny		– formułuje problemy zawarte w tekście Eco – dostrzega różnice między sztuką dawną i współczesną – formułuje główną myśl Eco – konfrontuje własne poglądy z poglądami autora tekstu
Praca klasowa – analiza tekstu naukowego i stworzenie własnego tekstu I.1.1) 1)R 2) 2)R 5) 4)R II.1.2) II.2.1) 1)R II.3.1) 2) 1)R 4)R III.1.3)) III.2.1)	3				– czyta i analizuje tekst naukowy – określa problem, jaki podejmuje autor – zajmuje swoje stanowisko wobec problemu – przywołuje teksty kultury, by uzasadnić swoje stanowisko – redaguje pracę
Praca klasowa: analiza	6				– samodzielnie analizuje frag-

porównawcza dwóch tekstów II.1.2) 3) II.2.1) 1)R 2) 4) 3)R 5)R 5) II.3.1) 2) 3) 4) 1)R 2)R II.4.2) 1)R III.1.1) 1)R 2) 3)					menty obu tekstów – zwraca uwagę na język opisu, dostrzegając funkcje zastosowanych środków stylistycznych – tworzy tezę ujmującą zasadę zestawienia tekstów – buduje plan pracy interpretacyjnej – tworzy tekst własnej pracy
Poprawy prac klasowych – ćwiczenia redakcyjne III.1.2)R 6) 7)	3				– analizuje tekst pracy poprawiony i oceniony przez nauczyciela – ocenia własną kompetencję językową – opracowuje redakcyjnie własny tekst – wykonuje różne działania na tekście cudzym